

3.000 din v centralno skladišče

V sredo, 8. januarja je posebna komisija, ki so jo sestavljali Sonja Dolenc, Darka Slepčević, Beno Langus, Pero Rešetič s člani uredništva, izžrebala 12 reševalcev, ki so pravilno rešili novoletno nagradno križanko. Izmed 212 prispelih rešitev je morala izveči in pregledati kar 30 križank, da je lahko podelila namenjene nagrade.

Izžrebani so bili:

3.000 prejme IVAN ZUPAN, CENTRALNO SKLADIŠČE,
2.000 din prejme FRANCI KOLMAN, FOTOGRAF,
po 1.000 dinarjev prejmejo JELKA DELOPST, oddelek

za obračun osebnih dohodkov, BOŽA PINTAR, plavž, UROŠ KRŽE, IBM, LOVRO NOČ, upokojenec, Jesenice, Cesta revolucije 8, ZDENKA ROZMAN, vzdrževanje Javornik, SONJA DOLENC, gospodarsko-računski sektor, RUŽA KOSELJ, mehanična delavnica Jesenice, IVAN TUSAR, vzdrževanje Javornik, SILVA SELJAK, OZOD in KAMILA OLAH, rešilna postaja Javornik.

Vsem reševalcem se zahvaljujemo, nagrajencem pa čestitamo in jih vabimo, da nagrade dvignejo osebno od ponedeljka naprej v blagajni Železarne Jesenice.

ŽELEZAR

Svečano zasedanje CDS

Na svečanem zasedanju CDS 31. 12. 1963 je glavni direktor poročal o delovnih uspehih v letu 1963 in ugotovil, da je bilo preteklo leto za naš kolektiv izredno razgibano, z vrsto problemov. Te probleme smo po vprašanju proizvodnje in kvalitete rešili manj uspešno kot probleme gospodarjenja. Predvsem smo uspešno rešili zunanje in notranje vplive, ki so se pokazali ob zaključnem računu 1962.

(plavž, martinarna). Navedel pa je tudi nekatere subjektivne vzroke kot npr.: neizpopolnjena organizacija dela in podobno.

Poudaril je, da je valjarna 2400 v letu 1963 napravila v proizvodnji precejšen korak naprej, tako glede količine kot kvalitete in izplena. To pomeni, da je ta obrat v celoti opravičil sredstva, ki so bila zadnji dve leti vložena v ta obrat. S čimprejšnjo postavitvijo naprave za odbrizg škaje in naprave za izotopsko merjenje debeline pa bo ta obrat dobil še več možnosti za izboljšanje kvalitete in povečanje produktivnosti.

Glavni direktor je omenil tudi prodajo oziroma realizacijo ter ugotovil, da smo jo presegli za 3,6 odstotka in da je realizacija v 1963. letu za 12,5 odstotka večja od realizacije v letu 1962. Velik uspeh smo dosegli tudi pri izpolnjevanju asortimenta. Čeprav je naš asortiment ze-

V celoti naše proizvodnje nismo izpolnili, saj smo postavljeni plan dosegli le s 97,9 odstotka. Večina obratov je svojo nalogo izpolnila in plan dosegla oziroma preseгла, vendar obrati plavž, martinarna, žičarna in žebliarna tega niso uspeli, zato tudi v celoti železarna v tem ni uspela. Največ je plan presegla livarna z 10,2 odstotka, elektropec z 10 odstotki, sledijo pa še šamotarna 5,9 odstotka, cevna 4,8 odstotka, valjarna 2400 in jeklovlek 4,2 odstotka.

Več uspeha smo imeli v blagovni proizvodnji, saj smo plan presegli za 3,8 odstotka. To bi pomenilo, da smo naše obveze do tržišča v celoti izpolnili, vendar smo blagovno

proizvodnjo izpolnili le po količini, dočim jo po asortimentu nismo. V celotni količini blagovne proizvodnje, ki smo jo prodali, je preko 4.000 ton takšnih izdelkov, ki bi jih pod normalnimi pogoji le težko prodali. (U pločevina, terca material in podobno) in bi jih verjetno morali uporabiti kot vložek za SM peč.

V nadaljevanju je glavni direktor analiziral problematiko posameznih obratov in ugotovil, da v nekaterih obratih plana niso izpolnili večinoma iz objektivnih vzrokov, predvsem zaradi hude zime (plavž), pomanjkanje vode, vložka - in delavcev (težka progla, žična valjarna in žičarna) ter slabih surovin oziroma neenakomernega vložka

JESENICE, 11. JANUARJA 1964

ST. 2/VI.

26. redno zasedanje CDS

Zadnji dan lanskega leta je bilo 26. redno zasedanje centralnega delavskega sveta. To zasedanje je imelo dva dela: delovni del, v katerem so člani CDS pregledali sklepe prejšnjega zasedanja, sprejeli poročilo o delu UO od zadnjega zasedanja naprej, sklepali o likvidaciji nekaterih tehnično in ekonomsko zastarelih osnovnih sredstev, določili stopnjo investicijskega vzdrževanja ter razpravljali o nekaterih tekočih problemih ter svečani del, v katerem je glavni direktor poročal o delovnih uspehih v letu 1963.

Čeprav je bil prvi - delovni del zasedanja časovno kratek, saj je trajal komaj dobro uro in pol, je bilo sprejetih nekaj pomembnih sklepov:

1. V zvezi s poročilom o izpolnjevanju sklepov prejšnjega zasedanja ter v zvezi s poročilom o delu UO je CDS potrdil predložene cene za nove vrste elektrod E-DUR 250 in E-DUR 300. Na predlog UO pa je sprejel sklep, da morajo tiste EE, ki najamejo posojilo za kritje nedoseženih osebnih dohodkov, le-tega vrniti najpozneje v šestih mesecih. Odplačilni rok pa na utemeljeno prošnjo EE lahko podaljša le CDS, vendar ne več kot na eno leto.

2. Na predlog komisije za osnovna sredstva je CDS odobril likvidacijo naslednjih tehnično in ekonomsko zastarelih osnovnih sredstev:

na plavžu: električni čistilec plina,

v valjarni 2400: hidravlične škarje,

na toplotni energiji: turbo vetrilo, elektromotor »Freitar« in živosrebrni daljinski termometer,

Poleg teh pa še opremo plinskih čistilcev iz leta 1953.

Skupno sedanjost vrednost likvidiranih osnovnih sredstev, ki znaša 279.584.074 dinarjev, je treba pokriti iz sredstev prodaje odpadnega materiala, v kolikor pa ta ne zadošča, pa iz sredstev rezervnega sklada podjetja.

3. Za leto 1964 je CDS določil za stopnjo investicijskega vzdrževanja 3,65 odstotka od nabavne vrednosti osnovnih sredstev.

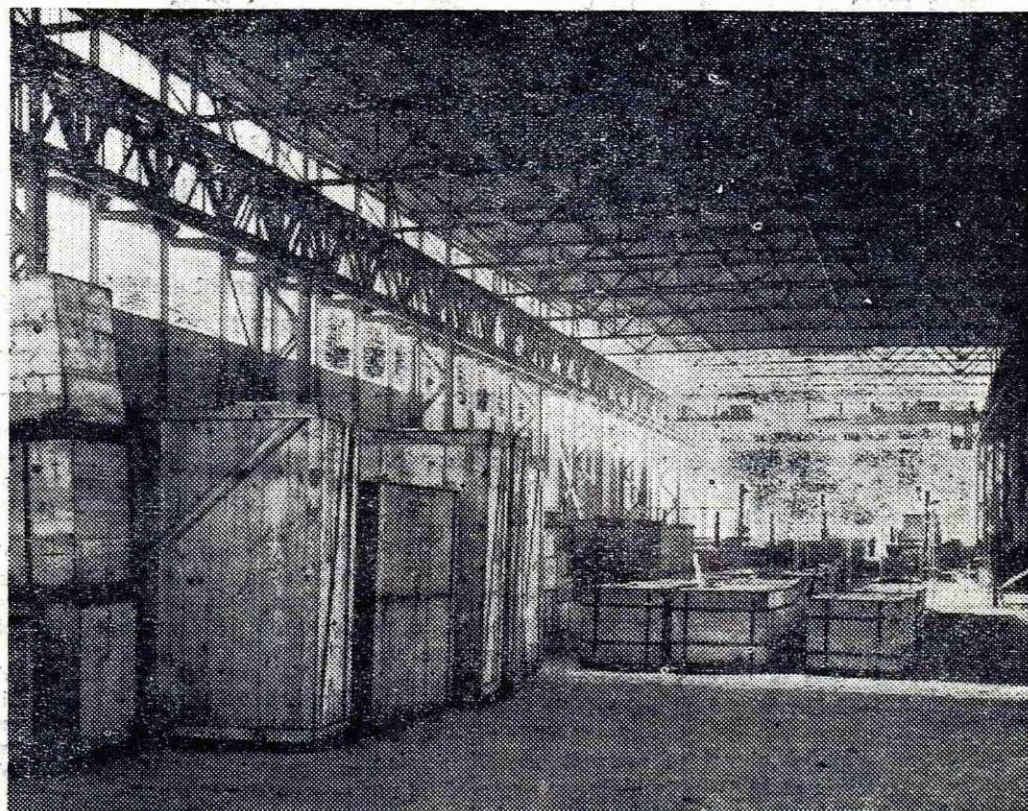
Nabavna vrednost osnovnih sredstev je znašala 30. novembra 1963 45.540.773.500 dinarjev.

Do konca leta so bile predvidene še kolavdacije do 1.131.206.000 dinarjev, tako da je bila vrednost osnovnih sredstev ob koncu leta 46 milijard 671 milijonov 979.500 dinarjev.

Po tej vsoti so sredstva investicijskega vzdrževanja za leto 1964 ista kot lani, čeprav je odstotek nekoliko manjši, ker se je zaradi revalorizacije nabavna vrednost osnovnih sredstev povečala.

4. Ker je predsednik stanovaljske komisije Franc Kobentar prevzel dolžnost sekretarja Tovarniškega komiteja ZKS in ker je bil Martin Čufar, član te komisije, upokojen, je delavski svet na predlog Izvršnega odbora sindikalne podružnice imenoval za predsednika stanovanj-

(Nadaljevanje na zad. str.)

V hali na Belškem polju vskladiščena oprema za valjarne. Ki jo prinesla iz ZDA

Zelo dobra produktivnost in manjši izmeček

Iz tehničnega poročila tov. obratovodja je bilo na rednem zasedanju v decembru razvidno, da kljub izrednim težavam, ki nastopajo v mokrih jesenskih in zimskih časih, kolektiv ni delal slabo.

Produktivnost je bila izredno dobra in je bila dosežena 86 kg/uro in moža. Tudi izmeček je bil nekoliko manjši, vendar je pričakovati, zaradi nujnosti uporabe zmznjene gline, povečanje v 1. četrtletju letos. Kritično smo tudi pregledali slabo kvaliteto izdelavo dinas opeke, ki se uporablja za zidavo obokov elektro peči. Vzdržnost se je precej zmanjšala, kar negativno vpliva na sam tehnološki proces v elektro peči. Tov. obratovodja je obljubil, da se nahavlja kvarc izključno pri podjetju KRE-

MEN iz Novega mesta, ki istega tudi izvažata tovarni DIEDER. Pri ugotavljanju vzrokov poslabšanja kvalitete smo ugotovili, da se je vsebnost SiO_2 na račun povečanja Al_2O_3 zmanjšala, kar je donekle vzrok. Poleg tega se je ugotovilo izredno poslabšanje žganega apna, ki je vsebovalo (po analizah OTK) namesto okoli 94–96 % CaO le 64 %, imelo pa je kar 24 % žarotgube. Uporaba tako ne-kvalitetnega apna vsekakor ni mogla pospešiti premen ob priliki žganja.

Obratovodstvo je pokrenilo takoj vse in upamo, da bo v bodoče kvaliteta dinas opeke zopet na prejšnji ravni (Prve opeke, izdelane v decembru, že kažejo znake občutnega izboljšanja).

Pri ostalih izdelkih je obrat v kvalitetnem oziru zadovoljil vse potrebe in je bila

vzdržnost ponovične opeke zopet 9.50 šarže. Obratovodstvo je poročalo tudi o uporabi surove gline iz CSSR, ki je ugodna in izredno plastična ter ima visoko ognjevzdržnost. Člani DS so bili tudi seznanjeni s podražitvijo surove gline iz Blatushe. Vrgin most, vendar nastaja bojazen podražitve tudi ostalih jugoslovanskih glin.

DSEE je ugotovil, da bi z boljšo organizacijo dela in menjavo ustnikov na Wesser I in II lahko dosegli boljše rezultate o izkoriščanju strojev. Sklenjeno je bilo, da temu posvetimo kar največjo pozornost.

Analiza stroškov za oktober kaže nekoliko povečanje, ki je nastalo v glavnem zaradi nepravilno voisanega vložka, vendar to ne bo vplivalo na končno analizo.

Ker je bilo v novembru na račun pomanjkanja delovne sile izredno veliko število nedeljskih in ostalih nadur, so sklenili, da bodo na slehernem zasedanju točno analizirali vzroke, ki dovedejo do nadomestila.

Po seznanitvi s sklepi CDS so člani DS razpravljali o današnjem načinu delitve malice, kajti obrati se ne pridružujejo odrejenega časa. Tako se čas, predviden za 1 ure. Posebno je to pereče na nočni izmeni, ker morajo delavci hoditi v livarno, kar seveda za obrat ni primerno.

Člani DS so bili tudi mnenja, da naj bi banka v bodoče vsaj enkrat tedensko uradovala tudi popoldan, da bi urejanje zadev omogočili tudi sodelavcem, ki so vedno zaposleni na eno dnino.

Zaradi vse večjih kvalitetnejših zahtev na ognjevzdržni material so člani mnenja, da bi asistenta za vzdrževanje ukinili in postavili šena asistenta za proizvodnjo s tem, da se menjata na dve izmeni. Obratovodstvo, ki je predlagalo to zamenjavo, pojasnjuje, da mora razvoj šamotarne iti samo v pogledu izboljšanja kvalitete in zaostri kontrola tudi na popoldanski izmeni, na kateri se izdeluje večina izdelkov za kanalsko opeko, cevi in hidravlično stiskalnico. Sedanje delo asistenta bi se preneslo nekoliko na že obstoječega za proizvodnjo, nekoliko kot pisanje čekov in ostalih naročil in organizacijo dela ključavničarjev, ki jih je le 7, pa bi prevzel delovodja ključavničarjev.

Člani DS so mnenja, da je ta preureditev za izboljšanje kvalitete odgovarjajoča in so predlagali čimprejšnjo ureditev.

Na koncu so se pomenili tudi o krvodajalski akciji, ki ni povsem, kakor se je pričakovalo v obratu, uspela.

aR

Operativni plan

V DECEMBRU IZPOLNjen S 106,2 %

Izpolnitev po obratih:

ekonomska enota	izpolnitev operativnega plana	
	skupna proizvodnja %	blagovna proizvodnja %
plavž	102,1	—
martinarna	101,0	—
elektropeč	100,3	—
livarne	112,9	243,9
opekarna	106,6	—
TOPILNICE	101,7	243,9
težka proga	107,8	71,3
lahke proge	127,5	116,2
žična valjarna	103,3	92,8
valjarna 2400	112,2	105,8
valjarna 1300	108,4	93,0
jeklovlek	121,1	106,9
VALJARNE	111,3	102,1
hladna valjarna	128,0	120,0
žičarna	93,3	78,0
žebliarna	103,1	92,9
cevarna	135,0	119,6
elektrodni oddelek	106,9	103,4
PREDELOVALNI OBRATI	107,7	99,1
ZELEZARNA	106,2 %	102,3 %

Železarna Jesenice je izpolnila mesečni operativni plan s 106,2 % skupne proizvodnje, plan blagovne proizvodnje pa s 102,3 %.

Topilnice so presegle operativni plan skupne proizvodnje za 1,7 %. Na elektropeči I in II so opravili glavni remont.

Valjarne so prekoračile operativni plan skupne proizvodnje za 11,3 %, plan blagovne proizvodnje pa le za 2,1 %. Težka proga je imela okvaro zadnje mesece decembra, zaradi tega je izpadlo okrog 1.500 ton proizvodnje. Srednje in lahke proge pa so dosegle rekordno proizvodnjo.

Tudi predelovalni obrati so presegli operativni plan skupne proizvodnje za 7,1 %, plan blagovne proizvodnje pa so izpolnili le 99,1 odstotno. Žičarna ni izpolnila operativnega plana.

R. J.

Letni družbeni plan

IZPOLNjen Z 98 %

Izpolnitev po obratih:

ekonomska enota	izpolnitev družbenega plana	
	skuone proizvodnje %	blagovne proizvodnje %
plavž	99,5	—
martinarna	97,1	—
elektropeč	110,2	—
livarne	110,6	114,3
opekarna	105,2	—
TOPILNICE	95,2 %	114,3 %
težka proga	102,0	176,7
lahke proge	100,4	99,8
žična valjarna	98,7	179,3
valjarna 2400	104,5	105,8
valjarna 1300	107,4	101,8
jeklovlek	104,6	104,7
VALJARNE	101,9 %	107,1 %
hladna valjarna	107,2	102,1
žičarna	90,8	88,3
žebliarna	95,3	94,6
cevarna	105,2	105,1
elektrodni oddelek	100,6	100,6
PREDELOVALNI OBRATI	96,1 %	96,4 %
ZELEZARNA	98,0 %	104,8 %

Železarna Jesenice je izpolnila letni družbeni plan skuone proizvodnje z 98 %. Plan blagovne proizvodnje pa je bil presežen za 12.034 ton ali 4,8 %.

Finančni načrt je bil presežen, kar je za kolektiv železarne lep uspeh.

Topilnice so izpolnile letni plan skupne proizvodnje 95,2 %. Skupni primanjkljaj znaša 23.696 ton. Plavž in martinarna nista izpolnila družbenega plana. Velik uspeh v tej enoti je dosegla elektropeč, ki je presegla planirano proizvodnjo za 1.428 ton.

Valjarne so presegle letni družbeni plan v skupni proizvodnji za 1,9 %, v blagovni proizvodnji pa za 7,1 %. Skupne proizvodnje je bilo ustvariene več za 7.741 ton. Plana ni izpolnila samo žična valjarna.

Predelovalni obrati so izpolnili plan letne proizvodnje samo s 96,1 % v skupni proizvodnji, v blagovni pa s 96,4 %. Skupni primanjkljaj znaša 3.848 ton. Plana nista izpolnili žičarna in žebliarna.

R. J.

Rešitev na gradne križanke

Vod.: 1. in 177. srečno in uspešno novo leto želi vsem bralcem in sodelavcem uredništvo, 28. Putrih, 29. interludij, 30. korint, 31. okret, 32. udav, 33. R(ado) S(imoniti), 35. Arno, 36. Kekec, 38. kita, 39. Straža, 40. San, 41. TOKO, 43. NATO, 45. RISTO, 47. ko, 48. st, 49. Anam, 50. T(orkar) R(ado), 51. Divača, 53. tisk, 55. Ta, 56. tla, 58. atom, 60. Ani, 62. el, 62. tlaka, 64. koala, 66. pop, 67. vselej, 69. A(lfred) N(obel), 70. model, 73. plavžarji, 75. FAP, 76. laik, 77. ded, 79. acisal, 81. Ante, 82. Mann, 83. natisk, 86. Kernjak, 88. tor, 89. Andamani, 91. to, 92. Anna, 93. srp, 95. R(avnik) J(anko), -n, 96. arara, 97. pol, 98. die, 99. skiro, -a, 101. D(ubravka) T(omšič), 103. ara, 104. Arta, 105. at, 106. Prežihov, 108. rak, 110. škorenj, 112. Miller, 113. srti, 115. Irak, 117. Stalin, 118. sod, 119. stik, 120. kos, 122. svetlomer, 127. areka, 128. SK, 130. Tegrad, 132. op, 133. Narta, 134. kropa, 136. A(ruro) T(esta), 137. lop, 139. klen, 140. Krk, 141. Ma, 142. Tomc, 144. aparat, 146. V(inko) Z(alokar), 148. Alan, 150. on, 151. pa, 152. start, 155. spis, 157. snov, 158. til, 159. luping, 161. tank, 163. Drvar, 165. enak, 167. J(ože) M(ali), 168. Nada, 169. omika, 170. karies, 172. karierezem, 175. unikat.

Navp.: 17. O(tokar) K(eršovani), 22. Z(en) T(ine), 57. L(ojze) P(otokar), 66. P(eter) A(mbrož), 170. K(ardelj) E(dvard).

Obvestilo lastnikom bonov za nadomestilo stanarine

Služba družbenega knjigovodstva pri Narodni banki, podružnici Jesenice, nas je obvestila s svojim dopisom z dne 27. 12. 1963, da bo po 10. januarju 1964 vnovčevala vse bone za nadomestilo stanarine.

V poštah za vnovčenje pridejo vsi boni, izdani v letu 1961 ali morda boni iz leta 1960, ki niso bili vnovčeni. Da bi postopek vnovčenja poenostavili, bo Železarna Jesenice za svoje delavce in uslužbence zbrala vse bone in jih vnovčila skupaj v Narodni banki Jesenice V zvezi s tem obveščamo vse člane kolektiva, ki imajo bone za nadomestilo stanarine, da na hrbtno stran vsakega bona na praznem prostoru napišejo s črnilom številko osebne izkaznice in se lastnoročno podpišejo. Vse bone naj dostavi-jo delavci najpozneje do 25. januarja 1964 referentom za obračun osebnega dohodka posameznih grupnih vodstev in to: v topilnicah — Bernardi Grilc, v valjarnah — Mici Ljuta, v predelovalnih obratih — Tončki Šubic, v predračunski enoti pa personalnim referentom.

Referenti za obračun osebnega dohodka posameznih grup in personalni referenti predračunske EE sestavijo in spišejo nato sezname z naslednjimi podatki: obrat (EE), tekoča številka, priimek in ime, številka osebne izkaznice, število bonov, skupna vrednost bonov posameznika.

Spiske v treh izvodih, kontrolne trakove seštevne stroja (po istem redu kot spisek) in vse bone oddajo vodstvu oddelka za obračun osebnega dohodka do 31. januarja 1964.

Denar za vnovčene bone bo izplačala blagajna ŽJ preko referentov v februarju 1964.

Delavci, ki zamudijo rok oddaje bonov referentom, lahko vnovčijo le-te samo pri Narodni banki — podružnici Jesenice.

Izboljšali smo sistem vzdrževanja

Uvedeni so preventivni pregledi strojev

Največ nepravilnosti nam vsekar povzroča vzdrževanje, katerega lahko ocenimo na splošno kot problem številka ena. Težavnost tega problema je odvisna od premajhnega števila strojev, zastarelosti, večjih zahtev proizvodnje, nezadostnih vzdrževalnih posad in končno od sposobnosti upravljalcev strojev.

V E Etransport smo se že pred leti dokopali do spoznanja, da je upravljač stroja v svoji kvalifikacijski sposobnosti prvi subjekt splošnega stanja strojnih naprav. Imeli smo težave predvsem zaradi tega, ker se je npr.: v enomesečnem 24-urnem obratovanju na nekem stroju zaradi dopustov in podobno zvrstilo tudi 6 do 8 upravljalcev. Motorno dvigalo z delovno težino 34 ton je sestavljeno iz nešteto uležajenih elementov, katere je treba redno pregledovati in mazati. Prav tako tudi zavorni mehanizem, spodnji ustroj, reduktorje, oljne posode in sam dieslov motor. Eno

samo motorno dvigalo ima preko 110 mazalnih mest.

Zaradi kompliciranosti stroja, pogostega menjanja kadra in nepretrganega obratovanja je bilo izredno težko ugotoviti, kdaj je strojni element v začetni fazi okvare. Običajno smo ugotovili okvaro, ko je prišlo do zloma. Često so strojniki skrivali napake, ali jih pozabijali javljati. Skratka, poročanje o stanju stroja je bilo pismeno po strojnih poročilih in ustmeno od izmene do izmene do glavnega delovodja in končno preko obratovodja do asistenta za vzdrževanje. Pri grajah in disciplinskem kaznovanju je običajen odgovor: »Desetkrat sem povedal temu in onemu.« Običajno nismo mogli ugotoviti, kdo je kriv in kdaj se je okvara pokazala.

Za rešitev tega problema smo si »izposodili« znan ameriški sistem preventivnih pregledov strojev. Po obstoječi evidenci in praksi smo izdelali seznam elementov, pri katerih so pogoste okvare. Tako smo sestavili evidenčni trojzmenki karton pregledov.

Bistvo tega kartona je v tem, da mora vsak upravljač stroja po končani dnini pregledati vse v kartone označene elemente in zabeležiti v rubriko »v redu« ali »ni v redu«. S podpisom jamči skupno z delovodjem za resničnost podatkov. Poseben karton smo uvedli tudi za mazanje, menjavo olja, pregled čistilcev pri motorju itd. Omenjeni sistem smo s pridom uporabili za vzdrževanje profilov ob normalnih in ozkih tirih, ki nam pove, v kakšnem stanju so. V primeru resnejše okvare, pri kateri ugotovimo nepazljivost, skličemo sestanek vseh, ki so upravljali s strojem v določenem preteklem obdobju. Na sestanku ali tako imenovanem posvetovanju seznanimo navzoče o vzrokih

in vrsti okvare ter z nastale škodo.

Sistem, katerega imamo uvedenega skoraj eno leto je pokazal zelo velike prednosti. Strojniki imajo boljši odnos in skrb za stroje. Stroji so po opravljeni dnini pregledani. Napake — okvare so zabeležene v evidenčni karton. Ni več skrivanja okvar pred drugimi. Zastoji in stroški vzdrževanja so se znižali. Obratovodstvo ima v jutranjih urah celoten pregled nad stanjem strojev. Asistent daje zadolžitve delavnic na podlagi teh kartonov z delovnimi nalogi.

Vodje dvigal z zadovoljstvom opravljajo to delo, saj jim ne vzame mnogo časa. Tudi skrbi, ali je okvara javljena ali ni, ni več. Tudi vzdrževalci so zadovoljni.

Razumljivo je, da sistem še ni popolnoma ustaljen. Marsikaj bo treba še dodati ali popraviti. Zaenkrat smo ga uvedli samo na težkih dvigalih. Predvidoma ga bomo uvedli tudi na ostalih strojnih napravah in sredstvih, ki zahtevajo vzdrževanje.

Do te stopnje nam je uspelo približati celoten sistem za izboljšanje vzdrževanja. To smatramo za prvo in najvažnejšo stopnjo. Z rešitvijo prvega problema se je pojavil drugi problem v še bolj izraziti obliki, in sicer v številčno preslabi udeležbi vzdrževalcev. V jutranjih urah registrirane okvare potom evidenčnih kartonov bi morale biti odpravljene že v dopoldanskih urah. Če je število vzdrževalcev primerno, so po pravila opravljena v določenem času, v nasprotnem primeru, ker je vzdrževalec premalo, zaposleni pa so samo na dopoldanski dnini, se okvare ne odpravljajo sproti, temveč se kopičijo. Zaradi tega so opravljena le najnujnejša popravila.

Niko Bernard

od 23. dec. 1963 do 5. jan. 1964

VALJARNE

JAVORNIK I

Ludvik Pavkovič, pomočnik pri progi. Pri vodenju gredice v progo je izpadel voziček na tla in ga udaril na desno roko. Vzrok: nepazljivost pri delu.

Panterija Todorovič, ravnalec na Sack ravnalnem stroju, je vtaknil precej krivo jekleno palico, ki jo je stroj zagrabil in jo dvignil. Ko je palica padla na stojalo pred strojem, je udarila ponesrečenca na levo roko. Ponesrečenec tega dela ni bil vajen, ker je novinec, vendar je po-
učen.

Ivan Golob, I. valjavec, je hotel odrezati z avtogenskim aparatom zavaljan kos. Pri vžigu mu je eksplodirala cev in se je opekla na levo roko. Vzrok: nepravilno ravnanje s kisikom in slabe cevi.

Cvetko Jovičič, brusilec na rafama stroju, je s sodelavcem prenašal gredice na kup, pri čemer je gredica pri padcu zadela ponesrečenca na palec desne roke. Vzrok: nepredvidnost pri delu.

JAVORNIK II

Miha Markun, valjavec na trio ogrođu, je opozoril ključavničarja, da bo na dvizni mizi pritrdil ravnalo. Med pritrditvijo pa je ključavničar pritisnil ročico

in s tem sprožil ravnalo, ki je pritisnilo ponesrečenca na desno koleno. Vzrok: nepazljivost sodelavca.

ZIČNA VALJARNA

Drago Primožič, zankar na progi 270 Ø. Pri vgrajevanju v progo 270 Ø je valj, ki je bil obešen na jekleni vrvi, zdrsnil in ponesrečenca pritisnil na palec leve roke. Vzrok: slabo privezan valj in nepredvidnost.

JEKLOVLEK

Petru Deteli, pomožnemu delavcu, je pri prekladanju materiala z voza na kup padla na novo jeklena palica. Vzrok: nepredvidnost pri delu.

STROJNO-ENERGERTSKI OBRATI

MEHANIČNA DELAVNICA

Jožetu Oblaku, mehaniku na transportnem oddelku, je na poti med elektro delavnico in delavnico na transportu spodrsnilo in si je izvinil levo nogo. Vzrok: poledenela pot.

KONSTRUKCIJSKA DELAVNICA

Maksu Tratniku, elektro varilcu v konstrukcijski delavnici, je med elektro varjenjem padla z elektrode kaplja tekočega železa za

obuvalo in ga opekla po spodnjem delu desne noge. Vzrok: nevarno delo.

ENERGIJSKI OBRATI

Miha Dečman, ključavničar v delavnici obrata plinske in vodne energije, je bil poslan v strugarno po material. Ko je odprl vrata strugarne, je po tiru z nasprotne strani pomožni delavec pripeljal na vozičku jeklene drogeve, ki so ponesrečenca pritisnili dva prsta desne roke. Vzrok: nepredvidno prevažanje drogov skozi vrata.

PROMET

Tonetu Marklju je med obhodom na tiru spodrsnilo, da si je poškodoval nogo. Vzrok: slaba razsvetljava in zasnežen tir.

TRANSPORT

Jozu Jukiču, transportnemu delavcu — ročnemu razkladalcu, je pri čiščenju tira na tračnici spodrsnilo. Padel je in si presekla kožo nad levim očesom. Vzrok: zasnežen tir.

Safe Šabanovič, transportni delavec — ročni razkladalac, je moral pri razkladanju feromangana le-tega zaradi močne zmrzali kopati s krampom, pri čemer se je udaril na desno nogo. Vzrok: zmrznjen material.

RAZPIS

Komisija za delovna razmerja pri Železarskem izobraževalnem centru Jesenice razpisuje v skladu s pravili zavoda in sklepom šolskega odbora, delovno mesto

INSTRUKTOR ZA METODE IZOBRAŽEVANJA
v predelovalnih obratih ŽJ

POGOJI: dovršena srednja šola s prakso v proizvodnih obratih železarne (najmanj 3 leta), sposobnost in pripravljenost za izvajanje izobraževalne dejavnosti pri odraslih, pripravljenost nadaljnega lastnega izobraževanja v andragoško — pedagoški smeri.

Nagrajevanje in ostali pogoji po pravilniku Železarskega izobraževalnega centra.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Ponudbe pošljite pisмено na upravo Železarskega izobraževalnega centra, kjer lahko dobite natančnejša pojasnila.

Vzdržnost livnih ponovc- nekdanj in danes

Ne le v naši železarni, ampak tudi drugod je večja ali manjša vzdržnost ponovne obloge eden izmed akutnih problemov. Ta problem skušajo rešiti na osnovi intenzivnega sodelovanja praktikov in teoretikov, k sodelovanju pa so pritegnili tudi razne znanstvene inštitute.

Glavni vzroki razjedanja ponovne obloge so: reakcija nad opeko in žlindro z ozidrom na odstotek raznih oksidov, ki najedajo oblogo;

V letu 1952 so zaradi pomanjkanja kvalitetnih uvoženih surovin začeli uporabljati domače iz Arandelovskega bazena. Vzdržnost opeke je bilo

čala se je tudi vzdržnost ponovc, obzidanih z žgano domačo opeko in sicer na 11,9 šarž. Leta 1958 smo več ali manj začeli opuščati uporabljanje druge opeke, med njimi tudi opek iz Arandelovca in to v glavnem zaradi slabših kvaliteten pokazateljev ter visokih prodajnih cen. Vzdržnost domače opeke

je bila 7 šarž, tako da je po odgovarja popolnoma za ta namen in je učinek žlindre izredno majhen. V splošnem pa je velika napaka izdelovalcev teh mas, da uporabljajo za te izdelke vsako gradivo, ki ni dobro za druge izdelke in seveda malta ne more biti standardne kvalitete.

Pred osvojitvijo izdelave opeke po tej sestavi smo v šamotarni preizkusili tudi izdelavo bazičnih ponovčnih opek na osnovi boksitov. Poizkusi niso dali zaželenih rezultatov, več ali manj iz objektivnih razlogov, ker žganje zahteva časovno izredno daljše obdobje kakor žganje osproizvodnja drugih formatov. Talih opek in bi bila ogrožena Trdnosti so bile samo od 90 do 150 kg na cm², poroznost veliko nad 20% in tudi mehčična točka Ta ni bila ugodna.

Omenimo naj še to, da ima pri trajnosti ponovčnih opek precejšnjo vlogo kvaliteta malta. Ugotovljeno je, da dobro zmleta malta, po sestavi PON in s pravilnim razmerjem posameznih surovin, ša.

EE martinarna

Obravnavali so premije za predčasno razložene vagone

Dne 26. 12. 1963 je imel DS EE martinarna 18. redno sejo. Najprej so ugotovili, da so vsi sklepi z zanje seje izvedeni, razen sklepa o tehtanju kokilne zlomnine, katero dobavljamo livarni. Z natančnim tehtanjem zlomnine bi zamudili preveč časa, zato bodo namesto tehtanja zasledovali dobavo zlomnine iz livarskih in naših podatkov.

V drugi točki dnevnega reda, ko je obratovodja obravnaval priporočila ZEE, so se najdlje zadržali pri razpravljanju o pripisovanju ur za manjkajoče. Do sedaj so to

znalo pri osebnem dohodku vsakega člana, če ne bomo bolj varčevali.

Premije za predčasno razložene vagone, ki jih je v juliju 1963 odobril CDS z namenom, da se znižajo stroški za stoinino, so članí DS EE razdelili delavcem, ki pri tem delu sodelujejo. Največ dela pri razkladanju vozov imajo žerjavovodje v starem železu, zato bodo dobili 100%, čistilci vagonov in nakladalci pod Sava žerjavom ter delovodje v starem železu 75%. Te premije bodo izplačali tudi za vse mesece nazaj.

Ob koncu seje so še sklenili, da bodo v prihodnjem letu enkrat mesečno sklicali sestanek vodilnih delavcev v obratu, na katerem jim bo obratovodja obrazložil finančno stanje.

Kordeževa

ZAHVALA

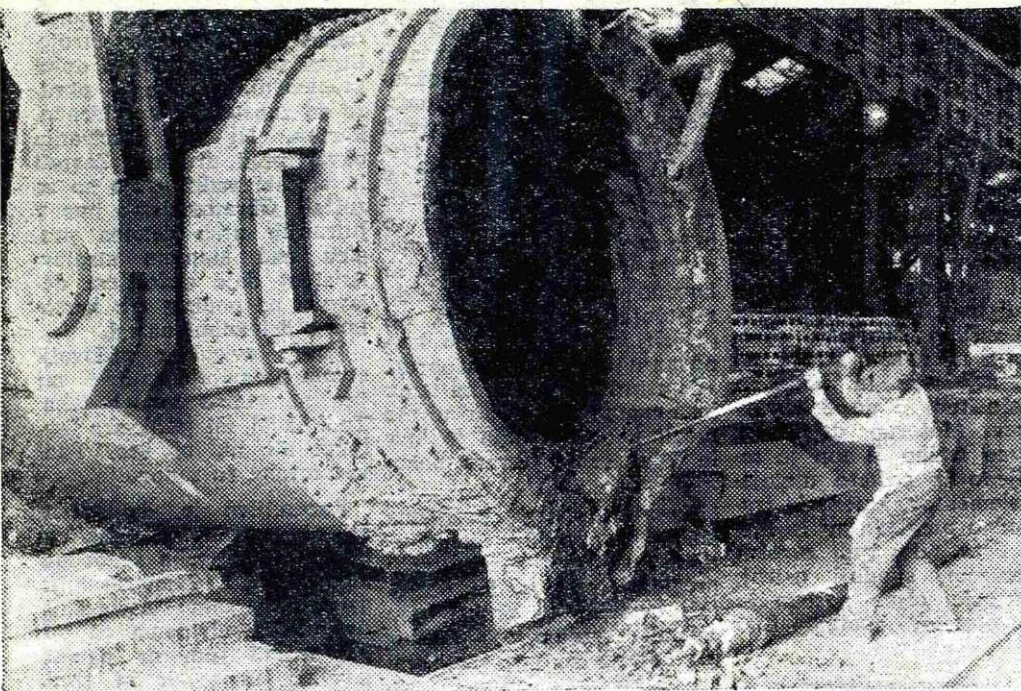
Sindikalnemu odboru Javornik I se iskreno zahvaljujem za obisk v bolnišnici in novoletno darilo, kolektivu obrata pa želim veliko delovnih uspehov.

Ivan Kristan,
Jesenice,
Prosvetna c. 7

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru Javornik I se najlepše zahvaljujem za novoletno darilo.

Julka Kirič
upokojenka

Vzdržnost ponovne obloge je eden izmed akutnih problemov

- erozija fug zaradi slabe zidave ali slabe mase;
- prevelika količina žlindre v ponovci;
- zmrzovanje jekla v ponovci, zaradi česar je treba oblogo mnogo predčasno izmenjati;
- nepravilno predgrevanje ponovce pred in med uporabo.

Šamotarna v naši železarni je leta 1937 izdelovala ponovno opeko po dimenzijah in obliki popolnoma drugačno od današnjih, standardnih formatov.

Vzdržnost te prve, doma izdelane ponovne opeke, je bila z ozirom na nestrokovni kader, saj je bila večina delavcev šele nekaj mesecev na delu v tej novo zgrajeni tovarni, dobra in sicer je vzdržala 1-1 šaržev. Opeko so od začetka proizvodnje do leta 1952 izdelovali iz uvoženih surovin.

Leta 1943 je vzdržnost porasla na 13 šaržev. Pri tem naj omenimo izredno vzdržnost v novembru in decembru ki je znašala obakrat kar 17,3 šarže.

1944. leta je padla vzdržnost na 15 šarž in v januarju ter februarju leta 1945 na 14,6 šarž.

Do septembra 1945 ni podatkov o vzdržnosti, ki je bila do konca leta, torej v naslednjih mesecih, 9,87 šarž.

Zanimivo je, da je vzdržnost tudi leta 1946 bila le 9,6 šarž, nato se je leta 1947 povečala na 11, padla v letu 1948 na 10, nato leta 1949 na 8,5, 1950 leta na 8,70 in 1951. leta na 8,20.

9,20 šarž, kar pa je spričo pričetka uporabe domačih surovin prilično dobro.

Leta 1953 je padla vzdržnost na 7,8 šarž. Tega leta smo tudi prvič v Jugoslaviji preizkusili phati ponovce z nabijalno maso.

Vzdržnost je bila dobra in sicer 10,70 šarž. Prav tako so v tem letu naši strokovnjaki preizkusili phati ponovce tudi v Zenici, kjer so dosegli enake rezultate kot na Jesenicah. Škoda je le, da tega postopka, ki je izredno pocenil stroške obzidave ponovce, zaradi določenih težav kot so izdelava kalupov, pomanjkanje komprimiranega zraka itd., niso razvili in smo ga v letu 1954 popolnoma opustili. Pri tem so bili upoštevani tudi kvalitetni razlogi. Preizkusili smo tudi izdelovati iz te mase surovo ponovno opeko in jo dobro osušeno uporabljati za obzidavo ponovc. Vzdržnost je bila slabša, vendar še vedno 8,6 šarž.

V tem letu smo prvič preizkusili tudi žgano opeko iz nove tovarne v Arandelovcu. Vzdržnost je bila 9 šarž.

Zaradi spremembe prostornine ponovc smo tega leta prešli na izdelavo novih formatov, ki smo jih pozneje tudi osvojili kot formate, predvidene po JUS predpisih.

V letu 1955 je žgana opeka 8,25 šarž. Leta 1956 je žgana opeka vzdržala 9,50 šarž, surova pa 9,40 šarž.

Tudi leta 1957 je bila vzdržnost ponovce, obzidane s surovo opeko, 9,90 šarž, pove-

je bilo 10,8 šarž in leta 1959 10 šarž.

1960. leta smo tehnologijo izdelave ponovne opeke v šamotarni spremenili in smo klasičen postopek, izdelovati opeko najprej v polizdelke in nato šele v končno obliko s 14 — 16% vode in z dodatkom surove glin, popolnoma opustili in začeli ponovno opeko izdelovati po sodobnem, tako imenovanem polsuhem postopku. Vzdržnost opeke je bila tega leta 9,5 šarž, leta 1961 9,70 in leta 1962 9,60 šarž. Po dosedanjih podatkih bo vzdržnost opeke tudi letos okoli 9,50 šarž.

Za izdelavo ponovnih opek iz uvoženih surovin smo v glavnem uporabljali surovine iz ČSSR in to tako imenovano FIZ glino, kaolin, porcelan itd. Vse te surovine so imele precej visok odstotek Al₂O₃ in sicer od 42 do 45%.

Z intenzivnim raziskovanjem nekaterih institutov in tudi pri nas je bilo ugotovljeno, da opeke z nižjim odstotkom Al₂O₃, vendar z nizveč šarž, kakor opeke z viško poroznostjo lahko vzdrže jim Al₂O₃. Pri tem ne zahtevajo časovno daljše žganje na visoki temperaturi. Z osvojitvijo tega postopka po sestavi P 33, pri katerem uporabljamo zgolj domače surovine, smo dosegli zahtevano kvaliteto. Iz podatkov o vzdržnosti vidimo, da lahko s tako sestavo ob pravilnem postopku izdelave ter obratovalnih pogojih dosežemo vzdržnost tudi 17 šarž pri pomirjenih jeklih. Najmanjša vzdržnost

7-letni načrt gospodarskega razvoja komune in gospodarjenje s kadri

Sedaj, ko so že vidni prvi obrisi 7-letnega plana gospodarskega razvoja komune je prav, če spregovorimo o njegovi primarni komponenti — kadrih.

Ko so delovne organizacije in družbene službe proučevale svojo razširjeno reprodukcijo ali družbene potrebe nadaljnjega razvoja so pri tem morale upoštevati pomemben indikator: koliko in kakšne kadre bodo potrebovale za uresničenje zasnovanih ciljev. Skratka, gre za količinsko in kakovostno strukturo kadrov. Dosedanje izkušnje govore, da nam to načrtovanje ne gre preveč dobro od rok, da za to sploh zmanjka časa ali pa si ga ne vzamemo. Morda ne bo prehudo, če rečemo, da nam je ta pomanjkljivost doslej povzročila prenekatero težavo in nas prikrajšala za mnoga zadovoljstva. V razvitih državah posvečajo vprašanju kadrov mnogo več skrbi. Zato razumljivo ne izostanejo poslovni uspehi, novi tehnični dosežki itd. S tem ne mislimo zanikati našega napredka in razvoja. Hočemo le reči, da bi ob smotrni in načrtni kadrovske politiki lahko dosegli še pomembnejše rezultate. Sicer nimamo namena, da bi se globlje spuščali v to vprašanje. Naš namen je predvsem, da z nekaterimi podatki osvetlimo to vprašanje in opozorimo na potrebo smotrne in strokovnega ter pravočasnega načrtovanja kadrov. Gre tudi za to, da se mladi ljudje ne bodo stihijno odločali za svojo bodočo poklicno in družbeno dejavnost temveč na osnovi družbenih kadrovskega potreb.

V analizi mladine na strokovnem šolanju z območja naše občine se kaže opazen vpliv železarne:

— največ mladine študira metalurgijo TSS 68, fakulteta 18 — strojništvo TSS 9, fakulteta 11

— elektrotehnika TSS 14, fakulteta 11

— kemijo TSS 5, fakulteta 13

— gradbeništvo TSS 13, fakulteta 4

Analiza pa nam pokaže, da študira:

— arhitekturo 4

— srednjo gozdarsko 5

— ekonomsko fakult. 11

— biotehnično fakult. 11

— filozofsko fakult. 21

— medicino 8

— stomatologijo 7

— farmacijo 5

— učiteljske in

vzgojiteljstvo 33 itd.

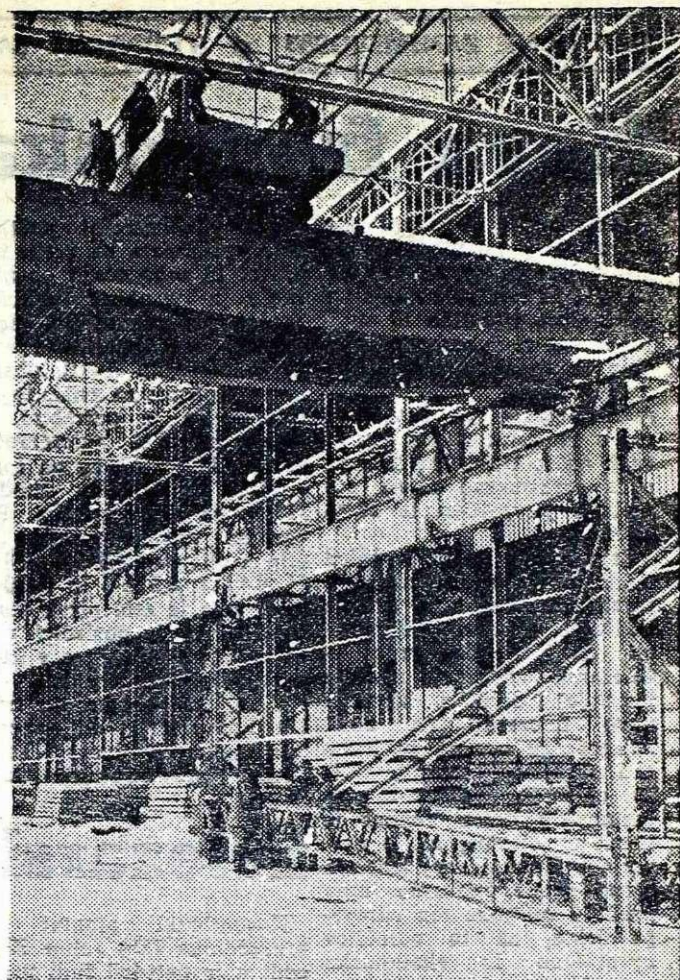
Iz tega je razvidno, da nekatere stroke precej presega naša okvirna, vendar še ne proučene kadrovske potrebe. To so posledice stihije v naši kadrovske politiki. Morda se niti ne zavedamo kolikšno škodo povzročamo mladini s tem, da ne proučimo in smotrno načrtujemo naše perspektivne potrebe po kadrih. Nerazumljivo je, da nas niso izučile dosedanje izkušnje.

Dvomimo, da nismo sposobni z določenim investicijskim elaboratom izdelati ustrezno kakovostno in količinsko strukturo potrebnih kadrov. Zakaj je na primer potrebno, da za novi hotel v Kranjski gori šele sedaj iščemo potrebne kadre. Ker jih nismo pravočasno zagotovili, iščemo sedaj izhod v sili s pospešenimi tečaji itd. Pri tem pa vemo, da je to objekt, ki bo moral ustvariti 4 milijone din mesečnega dohodka, če hočemo da bo poslovanje rentabilno.

Globalna analiza letnega prirodnega prirastka v naši občini kaže, da je ta zelo nizek v odnosu na naše potrebe. To dejstvo bi odgovorne ljudi v gospodarstvu in javnih službah še bolj moralo siliti k racionalni kadrovske politiki. Ali je res potrebno, da se mladi ljudje izse-

ljujejo iz občine, zato pa povečujemo že tako veliko deficitarnost določenih kadrov. Ali se ne zavedamo, da vsak človek, ki ga dobimo izven območja občine ter ga zaposlimo, terja najmanj 5 milijonov dodatnih investicij (stanovanje, komunalni objekti itd.) Ker nimamo proučenega programiranja kadra se naši mladi ljudje odločajo za poklicna področja, za katera že danes nimamo več potreb, n. pr. gozdarski tehnik, farmacevti, učitelji itd. To so sicer samo nekatere ilustracije, ki govore o posledicah, če na področju kadrovske politike le še preveč gospodarji stihija.

V zadnjem času so glede kadrovske politike opazni vzpodbudni premiki, pri čemer imajo svoj delež vodstva občinskih družbeno političnih organizacij. Zato upravičeno lahko pričakujemo, da bodo določeni rezultati vidni tudi pri načrtovanju potrebnih kadrov v 7-letnem planu gospodarskega in družbenega razvoja komune. Vibr.

Ali bomo za nove valjarne pravočasno vzgojili strok. kadre

S seje občinske skupščine

Sprejeli so več odlokov

Na zadnji seji pred novim letom, ki je bila 27. 12. 1963, je sprejela jeseniška občinska skupščina več odlokov.

Najprej je bil sprejet odlok o povečanju občinskega davka na maloprodajni promet od dosedanjih 4 na 5%. Vzrok za to je v tem, da kljub znižanju maloprodajnega davka od 6 na 4% v juliju 1962, niso bile znižane cene odgovarajočim artiklom v maloprodajnih trgovinah. Zato je skupščina pri sedanjem povečanju davka za 1% upravičeno priporočila gospodarskim organizacijam, da zaradi tega ne povečajo cen neprehrambenim artiklom.

Precej razprave je bilo v zvezi s predlogom sveta za gradnje in komunalne zadeve za povečanje tarif za vodo. Dejstvo je, da je preskrba z vodo v jeseniški občini, posebno na samih Jesenicah, izredno kritična, saj so že sedaj določeni predeli mesta oziroma stanovanjske stavbe

v kritičnih mesecih skoraj brez vode. Zato so predvidene obsežne rekonstrukcije in novogradnje na področju vodovoda v naši občini, ki bodo zahtevale zelo velika finančna sredstva. Samo za načrte, ki jih bomo naročili v prihodnjih letih, bo potrebno 39 milijonov dinarjev, za gradnjo pa so predvideni stroški v višini 606 milijonov dinarjev, ki jih bomo morali kriti delno s krediti, delno pa z lastnimi sredstvi.

Predvideno povečanje tarife za vodo, ki jo je skupščina odobrila in je začela veljati s 1. jan. 1964, znaša povprečno 38 procentov. Največje in sicer 100 %, je pri gospodinjstvih, kjer pa moramo upoštevati, da so bile te tarife sedaj pri nas najnižje na področju naše republike. Tako bo sedaj pri tistih gospodinjstvih, ki imajo vodne števce, tarifa za 1 m³ vode 30 din, namesto 15 kot je bilo dosedaj. Tudi pri pavšalistih je povečanje odgovarajoče, prav tako pa tudi pri drugih potrošnikih vode kot so gospodarske organizacije in podobno. S tem povečanjem bodo znašali celokupni dohodki zavoda v letu 1964 45 milijonov din, kar

je za 15 milijonov dinarjev več kot v letu 1963, ko je bila v veljavi nižja tarifa. Ta vsota 45 milijonov din pa ravno krije proračun podjetja Vodovod za leto 1964, v nasprotnem primeru pa bi morali kriti primanjkljaj 15 milijonov din iz dotacij, ki jih pa tudi ni nikjer vzeti. Kolikor je ta podražitev tarife za vodo boleča in neprijetna, vendar je nujno potrebna, ker je stanje z našim vodovodom že tako kritično ter bo zahtevalo še veliko denarnih sredstev iz teh ali onih virov.

Poleg tega je skupščina še sprejela odloke o spremembi občinskih taks, o spremembi višine pristojbin, ki jih plačujejo gospodarske organizacije, o oprostitvi plačevanja proračunskega prispevka iz osebnega dohodka za vsa časopisna in založniška podjetja in o začasnem financiranju potreb naše občine v prvem tromesečju 1964.

Sprejela je tudi odloke o ukinitvi krajevnih skladov in sklada za stipendije ter predlog za spremembo teritorialne meje med občinami Jesenice, Tolmin in Trzin. Končno je bil sprejet tudi predlog, da bodo gostinski obrati »Razor«, »Slavec« in »Erika« ter »Dom v Planici« priključeni gostinsko trgovskemu podjetju »Gorenjka« na Jesenicah gostinski podjetji »Vitranca« v Podkorenu in »Moj mir« v Radečah pa h gostinskemu podjetju hotel »Pošta« na Jesenicah.

Sredstva za kulturno-prosvetno dejavnost bodo delili po delu

Pred kratkim je imel sejo upravni odbor sklada za financiranje kulturno-prosvetne dejavnosti v občini. Obravnavali so pogodbo o financiranju občinske knjižnice za leto 1964, vlogo za dodatna sredstva in ugovor knjižnice Gozd na dodeljeno dotavijo. Občinska knjižnica se je namreč za obseg svojega dela obvezala s posebno pogodbo. Predvideli so, da bodo v letu 1964 izposodili okoli 40 tisoč zvezkov. Nabavili in knjižnično bodo obdelali 1500 novih knjig, za zbiranje in hranjenje gradiva, vezavo, zavijanje in popravilo knjig pa so namenili 500.000 dinarjev. Poleg dela v njihovi knjižnici bodo, kot v

občini odgovorni, skrbeli za urejanje vaških knjižnic, za statistični pregled o celotnem delu knjižnic, instruirali, prirejali seminarje za knjižničarje in skrbeli za prireditve. Na seji so bile z malenkostnimi spremembami sprejete ponudbe omenjene pogodbe. Tako bo občinska knjižnica v bodoče dobivala sredstva po bosegu opravljenega dela. Knjižnica bo izvajalec, sklad pa naročnik.

Na seji so bile obravnavane in v okviru razpoložljivih sredstev ugodno rešene tudi vloge za dodatna sredstva. DPD Svoboda »Tone Cufar« Jesenice je bila odobrena razlika med stroški in izdatki za uspelo gostovanje ansambla

narodnih plesov v Italiji. Občinskemu odboru Ljudske tehnike je bila zvišana dotacija za kritje stroškov za šolske krožke ter izvedbo priprav za III. Jugoslovanske pionirske igre. Svetu Svobode in prosvetnih društev Jesenice so bili pokriti stroški za razstavo akademskega slikarja Božidarja Jakca. Ob tej priliki so izdelali nove panoje in stola za obešanje slik, ki bod noa voljo ob podobnih bodočih prireditvah. Tudi ugovor knjižnice Gozd Martuljek je bil ugodno rešen. Delo v tej knjižnici je namreč pohvale vredno. Zato so se člani UO sklada strinjali, da je treba letno dotacijo povečati. B. B.

Nova francoska železarna v Dunkerque

Francija je v železarskem svetu znana po tem, da ima zelo velike zaloge železne rude. V letu 1962 so nakopali v francoskih rudnikih 67 milijonov ton te železarske surovine in se tako uvrstili na tretje mesto v svetovnem merilu, takoj za Sovjetsko zvezo in ZDA. Znana pa je tudi, da je francoska železna ruda sorazmerno revna, saj vsebuje povprečno le 33 % železa.

Zato izgleda na prvi pogled nekoliko nenavadno, da se je francoska železarska družba USINOR (Union Siderurgique du Nord de France — železarsko združenje severne Francije) odločila zgraditi novo železarno na obali Atlantskega oceana in navezati obratovanje svojih plavžev na rudo, uvoženo iz prekomorskih dežel. Vendar je imela ta družba, ki je največja v Franciji, saj izdelajo njene ostale železarne letno preko 3 milijone ton surovega jekla, za to odločitev upravičeno in ekonomsko utemeljene razloge.

Transport rude po morju s specialnimi ladjami velike tonaže je precej cenejši kot prevažanje z vlakom, saj zahteva prvi približno desetkrat manj energije za prevoz tone rude kot drugi. Poleg tega igra pri tem veliko vlogo tudi količina železa v rudi, ki je v francoski precej nizka, medtem ko dosežejo uvožene afriške in južnoameriške rude tudi preko 60 %. S tem se znatno zniža teža pečnega vsipa za tona proizvedenega grodlja, kakor tudi teža proizvedene žindre, kar seveda znižuje proizvodne stroške.

Za potrebe te nove francoske železarne uvažajo kvaliteto železno rudo s Švedske, iz Mavretanije, Liberije, Brazilije in Peruja. V pristanišču, ki spada v sklop železarne, razkladajo rudo z dvema razkladalnima žerjavoma, od katerih ima vsak zmogljivost okoli 1000 ton na uro. Rudo razkladajo najprej na skladišče, od tam pa jo transportirajo do drobilcev in sejalnih naprav. Tako pripravljeno rudo v dimenzijah 10 do 40 mm uporabijo že kot vsip za plavža, drobiž pa aglomerirajo na Dwight-Lloyd napravi, ki ima zmogljivost 4000 ton aglomerata dnevno.

Ker ta železarna zaenkrat še nima lastne koksarne, ima pa rezerviran prostor za njeno gradnjo, dovažajo koks po železnici iz koksarn v severni Franciji, medtem ko dobijo apnenec iz bližnjega kamnoloma.

Grodelj izdelujeta dva plavža, ki imata premer talilnika 8,4 m in ga lahko izdelara dnevno vsak okoli 2500 ton. Vsip za obe peči kakor tudi njihovo prevažanje na žrelo plavža kontrolirajo v kontrolni postaji in za vsa manipulacija sta potrebna dva moža, eden pri bunkerjih in

drugi v kontrolni postaji. Obe peči imata na žrelu naprave, ki omogočajo obratovanje z visokimi pritiski. Zračno vlago držijo konstantno in temperatura zraka je običajno 900 °C, obstaja pa možnost za zvišanje do 1050 °C, če je potrebno. V vsipu je 55 % aglomerata, poraba koksa 600 kg na tona grodlja in količina žindre 340 kg na tona grodlja. Povprečna analiza grodlja je zelo kvalitetna: 4,3 % C, 0,8 % Si, 0,4 Mn, 0,3 % S in 0,150 % P. Izjema je zelo nizek mangan, kar pa je posledica nizke vsebnosti mangana v uporabljenih železnih rudah.

V jeklarni obratujejo trije LD konvertorji, od katerih ima vsak zmogljivost 140 ton. Redno preskrbovanje kon-

vertorjev z grodljem omogoča mešalec, ki lahko akumulira do 1800 ton raztaljenega grodlja. Čas pihanja kisika je 20 minut in poraba kisika 50 Nm³ na tona jekla. Vložek za konvertor je sestavljen običajno iz 115 ton grodlja, 24 ton starega železa in 6 ton železne rude. Okoli 70 % izdelane nepomirjenih jekel, ostalo pa pomirjena. Pri nizkoogljiknih jeklih dosežejo žveplo in fosfor v mejah 0,015 do 0,020 %.

Vzdržnost ognjevdružne obzidave konvertorjev je okoli 150 šarž, medtem ko porabi za ponovno obzidavo 110 ur.

Jeklo vlivajo od vrha v bloke, težke od 8 do 25 ton. Kokile so na vozovih, in sicer po dve na enem, ki jih

po vlivanju prepeljejo v striper halo v valjarni.

Valjarne ima ta železarna tri: za predvaljanje slabov, za valjanje debele pločevine in za vroče valjanje trakov.

Bloke za predvaljanje v slabe ogrevajo v 12 globinskih pečeh, od katerih ima vsaka 140 ton zmogljivosti. Najprej izvaljajo na rezervirni progi slabe široke do 1,8 m, debele 330 mm in 15 do 20 m dolge.

Po rezanju slabov na električnih škarih ali avtogensko jih ogrejejo na potisni peči in nato valjajo na odgovarjajočem valjarniškem ograjdu v pločevino, debelo 5 do 100 mm in široko do 4,1 metra.

Valjarna za vroče valjanje trakov je kontinuirnega tipa

in lahko izvalja trakove, široke do 2 m in debele 1,5 do 10 mm. Zenkrat pošiljajo vroče valjane trakove v druge železarne v hladno predelavo, pozneje pa nameravajo zgraditi lastno hladno valjarno.

Zmogljivost posameznih valjarn je naslednja: valjarna za predvaljanje — 2,5 milijona ton letno, valjarna debele pločevine — zaenkrat 300.000 ton, vendar z možnostjo povečanja na 800.000 t letno in valjarna za vroče valjanje trakov — 600.000 ton z možnostjo povečanja celo na 3 milijone ton letno.

Sedaj je zmogljivost te železarne 1,5 milijona ton surovega jekla letno, vendar so možnosti, da jo lahko postopoma povečajo celo na 6 milijonov ton letno.

Železarska industrija v ZDA lani

Novembrski atentat na predsednika ZDA Johna Kennedyja je ustvaril tudi v gospodarskih krogih te države določeno napetost, ker niso vedeli, kakšen vpliv bo imelo to žalostno dejanje na do atentata sorazmerno ugoden potek gospodarskega razvoja v letu 1963. Pri tem je bila zelo zainteresirana tudi železarska industrija, saj sta do takrat tako investicijska dejavnost kakor tudi proizvodnja precej ugodno potekali.

Vendar se je po prvem zaprepačenju kmalu pokazalo, da se stanje ne bo bistveno izpremenilo, saj so že proti koncu novembra začela naročila v železarski industriji spet naraščati. Tako vse kaže, da je železarska industrija ZDA preteklo leto precej ugodno zaključila, prav tako pa niso slaba predvidevanja tudi za začetek leta 1964.

Preteklo leto je bilo za železarsko industrijo precej boljše kot leto 1962. Do konca novembra so izdelale železarne v ZDA skoraj 90 milijonov ton surovega jekla, kar je za približno 10 milijonov ton več kot v istem razdobju leta 1962. Vendar vse kaže, da je proizvodnja v decembru in začetku januarja 1964 še narasla, saj je samo avtomobilska industrija povečala svoja naročila v železarnah za 20 % v primerjavi z mesecem novembrom. Tudi ostali odjemalci železarske industrije kot gradbeništvo, industrija gospodinjstskih aparatov in železnica so povečali svoja naročila proti koncu 1. 1963.

Tudi investicije so bile v letu 1963 večje kot v l. 1962. Tako je samo največja železarska družba v ZDA »United Steel Corp.« porabila v l. 1963 okoli 240 milijonov dolarjev, kar je za 20 % več kot v letu 1962. Poleg tega bodo lahko tudi številne ostale železarske družbe povečale svoj sredstva, namenjena za investicije v letu 1964, ker so imele v letu 1963 precej več-

je dobičke kot v letu 1962 in to zaradi večjih naročil ter boljše prodaje na tržišču.

Precejšnje skrbi pa povzroča železarski industriji v ZDA uvoz železarskih izdelkov, ki se je v letu 1963 precej povečal. V prvih osmih mesecih preteklega leta so uvozile ZDA 3,2 milijona ton različnih izdelkov železarske industrije, ali za 24 % več kot v istem razdobju leta 1962. Za vse leto 1963 računajo z uvozom v višini 4,5 milijona ton, kar je celo več kot v letu 1959, ko so morale ZDA uvoziti 4 milijone ton železarskih izdelkov zaradi stavke v železarnah. Posebno vznemirljivo je dejstvo, da prodirajo uvoženi železarski izdelki tudi v notranjost dežele, kar do zdaj zaradi transportnih stroškov ni bil primer. Poleg tega uvažajo tudi izdelke, za katere so do sedaj smatrale železarske družbe v ZDA, da uvoz ni konkurenčen (npr. hladno valjano in pocinkano pločevino).

Vzrok za tako velik uvoz železarskih izdelkov je bil v prvih mesecih 1963 nevarnost stavke železarskih delavcev. Vendar poznejši sporazum železarskih družb s sindikati in odstranitev nevarnosti za stavko uvoza ni zmanjšal. Temu je v precejšnji meri vzrok določena politika v cenah izvoznikov železarskih izdelkov na tržišču v ZDA. Čeprav ameriške železarske družbe namenoma niso povečale cen tistim izdelkom, katerim so konkurirali uvozniki, vendar so le-ti večkrat celo nekoliko znižali svoje cene, samo da so lahko izvažali na to tržišče. To se je zgodilo pri japonski hladno valjani pločevini, ki je bila v decembru za nekatere vrste celo za 4 dolarje pri toni cenejša kot v začetku oktobra preteklega leta. Tudi nekatere evropske železarske podjetja so pri izvozu v ZDA

znižala cene hladno valjani pločevini za 2 %. Poleg tega se pogosto dogaja tudi, da v borbi za to tržišče tudi posamezni izvozniki med seboj močno konkurirajo in znižujejo cene.

Kot primer uspešnega izvoznika velja v preteklem letu Japonska, ki je z 1,2 milijona ton podvojila svoj izvoz v ZDA v primerjavi z letom 1962.

Iz vseh teh razlogov poskušajo biti železarska industrija

ZDA kljub sorazmerno uspešni situaciji v letu 1963 čim bolj konkurenčna tudi uvoznikom, ki so s svoje strani dokazali, da so sposobni doprineesti marsikatero žrtev, samo da bi prodrali na tako zaželeno tržišče. To jim je do sedaj že precej uspelo, naloga ameriških železarskih družb pa je, da ukrenejo vse potrebno, da bi lahko zadovoljile lastne kupce predvsem s svojimi izdelki.

BELGIJA — Pred kratkim je začela obratovati v belgijski železarni Esperance-Longdoz nova valjarna za valjanje bram v polizdelke za končno izvaljanje v vroče valjane trakove. Valjarniške naprave je dobavilo zahodnonemško podjetje »Sack« iz Düsseldorfa in imajo letno zmogljivost 4 milijone ton ter lahko valjajo brame do največje teže 35 ton.

ITALIJA — Železarna Cornigliano pri Genovi izdeluje danes 54 % vseh vroče valjanih izdelkov in 40 % hladno valjanih ploščatih izdelkov italijanske železarske industrije. V tej železarni obratuje koksarna, trije plavži, šest SM peči, vroče in hladne valjarniške proge ter naprave za pocinkanje in proizvodnjo bele pločevine.

KOLUMBIJA — V tej južnoameriški državi je začela obratovati utopna kovačnica z letno zmogljivostjo 7800 t raznih kovaških izdelkov. Dobavilo jo je zahodnonemško podjetje Rheinstahl Industrie-Planung GmbH iz Essena.

MAROKO — Podjetje Koppers Co. iz Pittsburgha v ZDA je začelo graditi novo železarno v severovzhodnem Maroku v bližini veli-

hajališča železne rude Uixama, kjer nakopljejo letno 1,5 milijona ton te rude s 60 % železa. Zgradili jo bodo v treh letih. Investicijski stroški so predvideni v višini 65 milijonov dolarjev.

JUŽNA RODEZIJA — V Salisburyju so zgradili novo jeklolivarno, ki je pričela pred kratkim obratovati. Talivarna bo izdelovala v glavnem odlitke iz jeklene litine, potrebne za izdelovanje poljedelskih strojev.

NORVEŠKA — Norveško brodersko podjetje Berge Sigval Bergesen je naročilo v japonskih ladjedelnicah tri ladje za prevažanje železne rude. Vsaka izmed teh treh ladij bo imela nosilnost 79 tisoč ton in so to zaenkrat po nosilnosti največje ladje za prevažanje železne rude, ki jih sedaj na svetu gradijo.

INDIJA — Indijska vlada je slenila pogodbo s poljsko vlado, na podlagi katere bodo dobavila poljska podjetja težko opremo za modernizacijo indijskih premogovnikov, posebno tistih, v katerih kopljejo premog za koksanje. Skupnemogovniki v te namene no bodo investirali indijski 18 milijonov funtov šterlingov.

Personalne vesti

za čas od 16. do 31. 12. 1963:

23 sprejetih delavcev, 24 obračunanih delavcev in 1 uslužbenec sprejet.

UPOKOJENI SO BILI NASLEDNJI SODELAVCI:

Anton Tomažin, 1908 livarna — v 21 29 let; Alojz Volčanšek, 1913 martinarna — v 21 22 let; Martin Valentar, 1908, plinski generatorji — v 21 37 let.

Vsem dolgoletnim sodelavcem želimo, da bi dolgo uživali zasluženi pokoj!

UMRLI:

Ale Aganovič, 1920, I. pomočnik čistilca preboda v martinarni.

Svojcem iskreno sožalje

POROČILI SO SE:

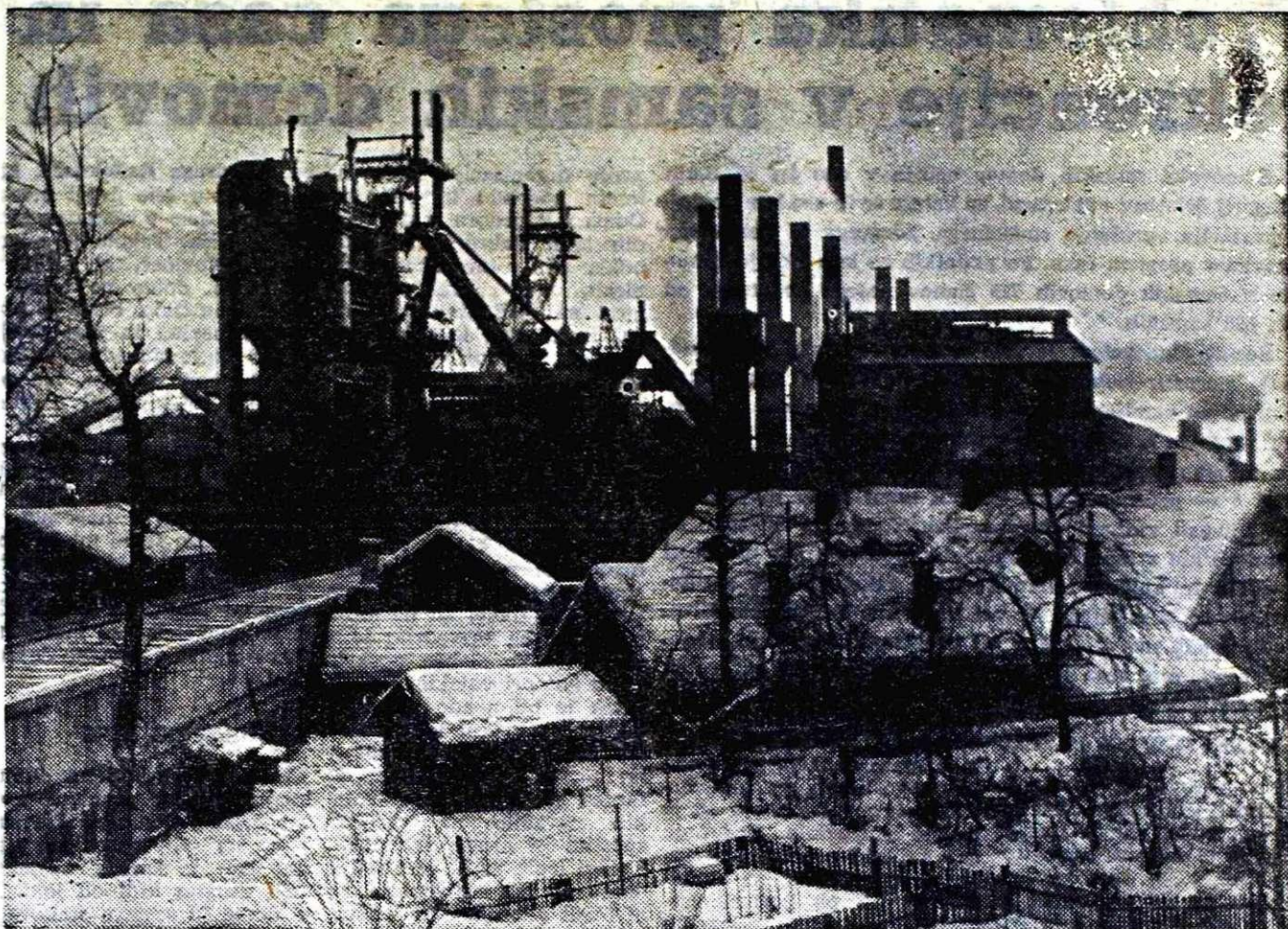
Jože Kisovec, strugarna valjev z F. Traude Gerzabek in Ešef Cehič, martinarna, z Ljudmilo Krmelj.

Cestitamo!

RODILI SO SE:

Radišu Goluboviču, Javornik II, deklica; Valentinu Pikonu, OTK, deklica; Anici Jamšek, gospodarsko-računski sektor, deklica; Janezu Antoniču, jermenarna, deklica; Zinki Gaber, elektrodni oddelek, deček; Ludviku Šemerlu; nabavni oddelek deklica; Francu Kavčiču, cevna, deček; Valentinu Markoviču, nadzorna služba, deklica in Janezu Zupanu, gradbeni oddelek, deklica.

Cestitamo!

Razgovor o polnoči

Tudi letos na silvestrovo se je naš sodelavec po telefonu pogovoril z nekaterimi člani našega kolektiva, ki so bili na prehodu iz leta 1963 v leto 1964 v službi. Poklical jih je takoj po polnoči in jih povprašal, kako se počutijo na delovnem mestu in kakšne želje imajo v novem letu 1964.

Tov. Niko Bernard, obratovodja transporta, ki je bil to noč glavni dežurni železarne:

»Na delu je približno 130 članov kolektiva in do zdaj sem moral posredovati le na plavžu, kjer je prišlo do za-

stoja prometa zaradi iztirjenja. V letu 1964 si želim, da bi naša železarna obratovala v vsakem oziru čim bolj uspešno. Poleg tega želim, da bi v tem letu sprejemali takšne pravilnike in organizacijske oblike, katere bi člani kolektiva sprejeli z zadovolj-

stvom, kajti tiste pravilnike in organizacijske oblike, ki jih upravljavci radi sprejemajo in potrjujejo, potem nedvomno tudi radi upoštevajo in uresničujejo.«

Tov. Ivan Žust, delovodja na plavžu:

»Do zdaj je potekalo obratovanje na obeh plavžih v redu in ni bilo kakšnih posebnosti. V letu 1964 predvsem želim, da naša ekonomska enota ne bi delala slabše, ampak boljše kot v preteklem letu. Poleg tega se mi zdi, da bi bilo prav, če bi dali v bodoče tistim članom našega kolektiva kot npr. plavžarjem, ki morajo zaradi specifičnosti obrata delati vse praznike in tudi na Silvestrovo, več priznanja, tako moralnega in morda tudi materialnega.«

Tov. Milan Prusnik, topilec v martinarni:

»Ker SM peči samo slepo kurimo in ne obratujemo, nismo imeli do zdaj kakšnega posebnega dela. Zaradi bolj slabega zdravstvenega stanja si v letu 1964 predvsem želim, da v tem oziru ne bi imel težav. Poleg tega bi mi bilo zelo prav, če bi še nadalje lahko zasedal nekoliko lažje delovno mesto, ker delo topilca iz zdravstvenih razlogov zelo težko opravljam. Uram, da se mi bo ta moja želja v tem letu, ki je pravkar nastopilo, izpolnila.«

Tov. Jakob Jeršin, vratar v glavni pisarni:

»Na delovnem mestu do zdaj nisem doživel kakšnih posebnih dogodkov. V letu 1964 si predvsem želim, da bi ostal zdrav in sposoben za delo.«

Mnenja o rekreaciji

Omogočimo razvoj tehničnemu amaterizmu

V razgovoru je sodeloval **DOLFI URBANČ**, vodja tehnološkega oddelka v laboratoriju

OTK in član občinskega odbora Ljudske tehnike.

Kakšno je zanimanje za dejavnost na področju tehnične kulture v železarni in jeseniški občini?

»V dvanajstih društvih in klubih ter krožkih na sedmih šolah v občini deluje 1.679 članov, od tega je skoraj polovico delavcev. Največ zanimanja je za fotoamaterstvo, avtomoto krožke, radiotehniko in modelarstvo. Žal imajo vsa društva in klubi zelo skromne pogoje za svojo dejavnost. Največkrat gostujejo po raznih šolah. Tudi instruktorski kader je treba dobro honorirati. Financiranje je urejeno z dotacijami občine in železarne.

Kljub temu, da je veliko zanimanje za tehnični amaterizem, ne moremo sprejemati nove člane, ker jim ne bi mogli ničesar nuditi. Res je škoda, da imamo tako omejene možnosti, saj bi z dejavnostjo Ljudske tehnike marsikateremu človeku, posebno samski mladini, izpolnili prosti čas s smiselno opravilom. Tako bi poleg športne rekreacije, družbeno zabavnega življenja, kulturnega udejstvovanja,

izletništva, tudi ljudska tehnika prispevala pomemben delež k delavski rekreaciji.«

Kaj bi bilo treba ukreniti na področju ljudske tehnike?

»Pogrešamo pobude in pomoči različnih organov in ustanov, ki so v prvi vrsti poklicane za širjenje tehnične kulture med najširšimi delavskimi sloji. Veliko bolj bi lahko pomagalo društvo inženirjev in tehnikov. DIT se vse preveč ukvarja le s tehniko in inženirji; po našem mnenju bi se morali bolj zanimati tudi za potrebe »nižjih slojev«. Tudi ZIC bi lahko več pomagal organizatorjem ljudske tehnike, predvsem z instruktorskim kadrom, delavnicami itd. Večkrat smo že razpravljali na naših sejah, da bi morala na Jesenicah ljudska tehnika dobiti svoj dom, v katerem bi bile delavnice in klubski prostori za dejavnost posameznih sekcij. Tudi vprašanje honoriranja instruktorjev ljudske tehnike v krožkih na šolah bo treba drugače urediti. Sedaj jih plačuje naša organizacija, medtem ko jih na primer šole v Ljubljani in v drugih krajih plačujejo iz svojih virov. Če bi se tudi na Jesenicah honoriranje instruktorjev uredilo na tak način, bi ostalo več sredstev za osnovno dejavnost društev in klubov.

Po eni strani se od sodobnega človeka vedno bolj zahteva široka tehnična razgledanost, po drugi strani pa izobražujemo vedno bolj specialne poklice. Neizpodbitno pa je dokazano, da ima smiselno opravilo med prostim časom pomen kot izravnava poklicne dejavnosti, zato bi morali vsi merodajni organi razmisliti, kako vključiti med tehnične amaterje vse tiste ljudi, ki si tega želijo. Kako omogočiti še večji razvoj ljudski tehniki v železarni in v občini.

Problematika prostega časa in rekreacije v samskih domovih

Stanovalci samskih domov sodijo v eno izmed tistih kategorij delavcev v železarni, za katere se že vsa leta po vojni postavlja vprašanje smiselnega, zdravega in koristnega opravila v prostem času. Po podatkih za leto 1963 je stanovalo v samskih domovih 779 članov našega kolektiva, od tega 638 samskih.

Sestav stanovalcev je zelo raznovrsten tako po narodnosti, starosti, izobrazbi in navadah. Večina stanovalcev se ravna po ustaljeni formuli dneva: 8 ur spanja, 8 ur dela, 8 ur prostega časa. Vsak stanovalec, posebno pa še novinec, je z vstopom v dom nenadoma pred vprašanjem: kako preživeti 8 ur prostega časa? Več ali manj je to prepuščeno iznajdljivosti vsakega posameznika. Toda, ker so tako na Jesenicah kot v samskem domu zelo pomanjkljive možnosti za oddih in kolikor toliko koristno rekreacijo, je razumljivo, da so si prisiljeni izbrati tisto, kar jim je dosegljivo.

Zanimalo nas je, kaj o tej problematiki mislijo stanovalci sami, zato smo jih obiskali in jih zaprosili za kratek razgovor.

SAMSKI DOM NA PLAVŽU

Prav gotovo je vprašanje aktivnosti v prostem času zelo pomembno: Na to vprašanje nam je odgovoril **rov. Robert Benko**, ki je v železarni zaposlen kot kurjač in že 9 let stanuje v samskem domu na Plavžu ter zelo dobro pozna navade svojih tovarišev. »Vse je odvisno od letnega časa. Kot vidite, imamo sedaj v zimskem času dovolj možnosti za spanje ter zadrževanje v domu. Stanovalci največ prebirajo časopise, razpravljajo, poslušajo radio, gledajo televizijo, igrajo šah in namizni tenis ter obiskujejo kino in druge kulturne prireditve. Poleti pa je drugače. Naši fantje se najraje peljejo z Jesenic v okolico, ki je bolj bogata po prirodnih lepotah. Zato ni čudno, da ima trenutno od 164 stanovalcev že 30 motorje in mopede ter 30 do 40 stanovalcev svoja kolesa. Veliko fantov se je pri vojakih navadilo na šport. Zato zelo pogrešamo ob domu igrišče za odbojko in balinišče, še bolj pa garaže in kolesarnice. Zdi se mi prav, da fantje zbirajo

denar za motorje in kolesa, tako manj denarja zapravljajo po gostilnah, pa tudi številno pobegov čez mejo se je močno zmanjšalo. Sedaj je naš največji problem garaža, ker je dom nima, na hodnikih pa jih po požarno-varnostnih predpisih ne smemo shranjevati.«

Zanimalo nas je, koliko stanovalcev samskih domov je vključenih v različna športna in kulturna društva ter ljudsko tehniko. Odgovorili so nam, da ne vedo za veliko stanovalcev, ki bi bili vključeni v dejavnost katerega društva. Med vzroki, ki ovirajo delovanje v društvih, so omenili predvsem delo na tri izmene, oddaljenost in tudi odnos društev do množičnosti.

O tem je **rov. Ostoja Radonić**, čistilec iz livarne, ki je že tri leta v domu na Plavžu, povedal: »Nismo vključeni v delo raznih društev, ker se društva zanimajo le za reprezentante in slabši odpadejo. Zato bi nam bolj odgovarjalo, če bi mi, ki si v domu želimo športa in drugih dejavnosti v glavnem le za zdravo razvedrilo, imeli

svojo organizacijo. Zelo rad imam nogomet in odbojko. Doma v Prijedoru sem v mladih letih dobro igral, toda odkar sem v tovarni na Jesenicah, sem samo enkrat igral na medobratnih igrah. Žal so te igre le enkrat na leto, jaz in moji tovariši pa si želimo več razvedrila.«

Zanimalo nas je, kdo naj bi po njihovem mnenju organiziral rekreacijo v domu. **Tov. Jelko Kranjc**, izdelovalec bodeče žice v žebeljarni je menil: »Če bi se omejil samo na možnosti, ki jih v domu imamo za rekreacijo v prostem času in se ne bi sam znašel, bi zbolel ali pa odšel iz doma. Za razvedrilo je v domu veliko slabše poskrbljeno kot pri vojakih. Pri vojakih je bil nekdo zadolžen, da je organiziral vsak teden športno popoldne ali kulturno prireditev. Veliko naših fantov se je ravno pri vojakih navadilo na različne športne in druge aktivnosti. Koliko lepih ur bi preživeli v domu ob teh aktivnostih, če bi imeli odbojkarsko igrišče, balinišče in podobne naprave! Sedaj gre veliko časa v nič. Vprašam se, ali je to res potrebno? Pred nekaj dnevi sta mi dva moja prijatelja iz Doma povedala, da ga zapuščata prav zato, ker na Jesenicah in v Domu ni pravega družbenega življenja. Vemo, da je to težava vseh manjših mest, vendar se mi zdi, da bi vseeno lahko v tem pogledu več napravili. Eden takih ukrepov bi bila ustanovitev posebne organizacije, ki bi skrbela za rekreacijo stanovalcev v samskih domovih. Sedaj skrbita za to dejavnost upravnik in abonentski odbor, ki lahko skleneta o programu dela, narediti pa ne moreta nič brez izdatne podpore železarne in nas stanovalcev.«

Zanimalo nas je, kaj novinec na Jesenicah najbolj pogreša. Zato smo vprašali

Miodraga Rađelovića, ki je v domu šele drugi mesec in je na delo v železarno prišel iz Niša. Takole je odgovoril: »Novinec, ki pride v železarno, dolgo ne pride z izdatki na čisto. Plača je nizka, hranarina in stanovanje drago, da je za novince najboljše, da čim več spi. Žal pa so tudi sobe precej hladne. Čudno se mi zdi, da me v obratu transport še nihče ni vprašal, če se želim vključiti v družbeno-politično delo. V Nišu sem igral nogomet v podzvezi. Do sedaj mi še nihče ni povedal, kje bi se lahko vključil in ali je kak nogometni klub na Jesenicah in sploh kakšne so možnosti za vključitev v športno dejavnost.«

KADROVSKI DOM

Tudi v Kadrovskem domu imajo podobne probleme kot v samskem domu na Plavžu, samo na svoj specifičen način, kar je seveda odvisno med drugim tudi od lokacije doma in sestave stanovalcev.

Tov. Ethema Mominovića, ki je prišel na delo v železarno pred štirimi meseci iz Bugojne v Bosni, smo vprašali, kaj počne v prostem času: »Prosti čas porabim največ za nadure v službi, za odmor v postelji, večkrat grem v kino, gledam televizijo v Domu, poslušam radio in berem časopise. Rad gledam hokej in nogomet. V tem času, kar sem na Jesenicah, sem bil trikrat v gledališču. V športno dejavnost nisem vključen in to ne zato, ker je ne bi imel rad in bi mi ne koristila, temveč zato, ker nisem seznanjen z možnostmi na Jesenicah. Sicer je res, da so nam na uvajalnem seminarju ob sprejemu omenili, da se lahko vključimo v športno in kulturno življenje na Jesenicah, toda kar nas je v samskem domu, te možnosti do danes še nismo videli.«

Tov. Franc Gramc, ki je v Kadrovskem domu že peto leto, pa nam je povedal: »Prostega časa imam prav toliko kot drugi, to je 16 ur dnevno. Seveda največ tega časa čez teden prespim. V nedeljah pa mi časa zmanjka. Delati moram vse nedelje, ne zaradi finančnih potreb, saj sem sam in zaslužim 45.000 dinarjev, toda zaradi potreb proizvodnje. Delovodja zahteva, da pridem v nedeljo na delo. V prostem času najraje kartam nedolžne igre, hodim v kino in na galske vaje. Nisem včlanjen v nobeno društvo, razen v galsko, ker me ne zanima. Pred nekaj leti sem bil mladinski funkcionar, sedaj pa sem član DS. Posebne organizacije v Domu nima smisla organizirati, ker ima vsak, ki se zanima, tega dovolj v mestu.«

Viktor Krevsel

Sodelavec našega lista je obiskal Samski dom in bili zelo zanimivi, več o tem pa lahko preberete v

Naš obisk v naselju Straža

V prostem času pogrešamo r

Obiskali smo tudi naselje Straža z namenom, da z delavci, ki tam stanujejo, pogovorimo o težavah njihovo življenje, ko pridejo z rednega dela.

V našem razgovoru so sodelovali naslednji stanovalci naselja Straža: **Bogatin Nikolavski**, V. pečar na visoki peči, **Ivko Pavlović**, brusilec iz obrata Javornik I, **Đorđe Stepanovski**, pomočnik topilca v martinarni, **Vinko Kožuh**, delavec na pržni peči, **Ilija Majstorović**, brusilec v obratu Javornik I.

Takoj v začetku našega razgovora smo ugotovili, da v naselju Straža niso zagotovljeni niti osnovni pogoji za razvedrilo v prostem času, da sploh ne govorimo o organiziranem klubskem življenju in sodelovanju mladih delavcev v ostalih društvih na Jesenicah in Javorniku.

V naselju Straža imajo klubski prostor — sobo, ki meri 6×5 m, v njej pa je televizijski sprejemnik in nekaj šahovnic. Če upoštevamo, da je v naselju Straža okrog 300 mladih delavcev, potem je omenjeni prostor premajhen, da bi v njem lahko našli dovolj razvedrila vsi tisti delavci, ki v prostem času pravzaprav ne vedo, kaj bi počeli. Verjetno ta prostor ne bo v celoti zadovoljil potrebe tudi potem, ko ga bodo razširili in bo še enkrat večji kot do sedaj. Naši sodelavci so predlagali, da bi se splačalo namestiti morda upokojenca ali ženo sodelavca, ki bi skrbela, da bi bil prostor vedno čist, pozimi zakurjen, poleg tega pa bi pazila tudi na televizijski sprejemnik, da ne bi prišlo po nepotrebnem do ponovne okvare. Že s tem ukrepom bi izboljšali sedanje stanje v naselju Straža.

Osnovna misel našega razgovora pa je bila ta, da mladi delavci čutijo potrebo po organiziranem koriščenju prostega časa in razvedrilo, toda ne vedo pravzaprav, kdo naj bi to vprašanje najbolje rešil. Skratka, na Straži in

Klubski prostor v delavcev, ki želijo

Pogled na naselje Straža, kjer stanuje okrog 300 mladih delavcev. Med njimi so tudi taki, ki bi lahko izpolnili vrste v marsikaterem športnem ali kulturnem prosvetnem društvu.

Lahko bi imeli televizijski klub

V samskem domu na Koroški Beli smo poiskali naše sodelavce: ANTONA GROZDETA, žerjavovodjo v valjarni 2400, IVANA KELERJA, ki je zaposlen pri Siemag škarkah v hladni valjarni, JOŽETA LASNIKA, zankarja na lahki progi ter JANKA PREZLJA, bolničarja reševalne postaje na Javorniku.

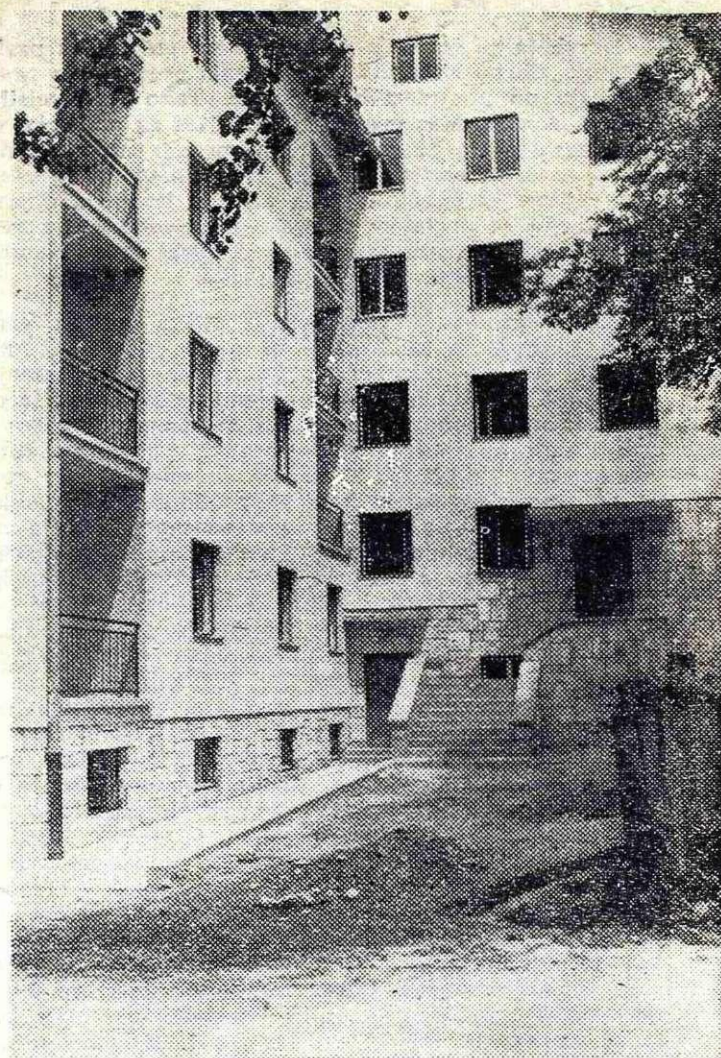
Omenjene sodelavce smo prosili, da prav tako kot sodelavci na Straži, poskusijo odgovoriti, kako je v samskem domu takrat, ko se vrnejo z dela. Ko smo se pogovarjali z omenjenimi sodelavci, smo imeli občutek, da stanovanjci samskega doma živijo v nekakšnem začaranem krogu: delo v tovarni — kosilo na Straži ali v Kadrovskem domu — popoldanski počitek — večerja — televizijski program in spet počitek. To se ponavlja iz dneva v dan, stanovanjci pa dobivajo včasih vtis, da je življenje v domu preveč enolično in morda pogrešajo še kaj drugega. V samskem domu imajo na voljo tri dnevne sobe, v eni od teh je televizijski sprejemnik. Lahko bi imeli televizijski klub, šahovsko sekcijo ali bi se zabavali na kakršen način, vendar trenutno ni nikogar, ki bi organiziral ali vsaj pomagal, da bi imeli v prostem času življenje v samskem domu bolj prijetno in manj enolično. Ob našem pogovoru smo dobili vtis, da so samski domovi na Javorniku in na Jesenicah, v katerih stanuje okrog tisoč mladih ljudi, podobni v nekem smislu majhnim trdnjavam, ki jih neprestano oblegajo kultura in športna društva ter druge organizacije.

Imeli smo tudi občutek, da v te prostore še ni prodrla ideja naših Svobod in tudi športniki bi lahko svoje vrste pomnožili z mladimi delavci iz samskih domov. In končno, kdo naj pomaga mladim delavcem v naših samskih domovih, da bi se lahko prijetneje počutili? Je morda to naloga uprave podjetja, samoupravnih organov v železarni, ali pa Izvršnega odbora sindikalne podružnice,

društvene komisije pri tovarniškem komiteju ZMS itd. Morda bi to nalogo rešili najbolje vsi skupaj s tem, da bi v samskih domovih organizirali klubsko življenje in tistim samskim delavcem, ki želijo razvedrila, pomagali, da bi čimprej pomnožili vrste v naših športnih in kulturnih društvih.

Vse to ne bo pretežko, če v ilustracijo povemo, da je samski dom oddaljen od doma TVD Partizan le nekaj metrov in da tudi sekcije Svobode na Javorniku niso preveč oddaljene. Šahisti iz samskega doma bi lahko tekmovali s šahisti Svobode, svoje moči pa bi lahko merili v prijateljskih srečanjih tudi na drugih zanimivih področjih. Oblik dela je torej dovolj, le poiskati jih je treba, seveda s pomočjo vseh zainteresiranih društev in organizacij.

Kdaj se bo obrnilo na bolje v naših samskih domovih je težko reči, po vsej verjetnosti takrat, ko bomo nehali iskati drug drugega ali z drugimi besedami povedano, ko bodo mladi delavci v samskih domovih na Javorniku imeli organizirano koriščenje prostega časa, društva in organizacije pa v svojih vrstah mlade ljudi, ki jih marsikje močno pogrešajo.

V samskem domu na Kor. Beli stanuje 100 delavcev. Kaže da bodo morala tudi društva in organizacije na Javorniku posvetiti večjo pozornost in se zanimati kako živijo, kadar se vrnejo z dela.

Kadroviški dom na Jesenicah, kjer stanuje in se hrani precej mladih delavcev. Verjetno tudi oni želijo organizirano razvedrilo in zabavno življenje.

Ostori v naselju Straža je premajhen in ne more zadovoljiti vseh potreb mladih, ki želijo v prostem času več razvedrila.

Tudi primer samskih domov govori za to, da bomo morali uvesti v železarni poseben sistem skrbstva za opravila in aktivnosti sodelavcev v prostem času in to ne samo z ozirom na predvideno razširitev prostega časa ob uvedbi 42-urnega delovnega tedna, temveč tudi z ozi-

rom na poseben položaj na delovnem trgu. Za našo železarno je značilna močna fluktuacija, saj je v letu 1963 odšlo iz tovarne 1.080 ljudi, sprejeli pa smo jih samo 938, tako da nam ljudi stalno primanjkuje. Poleg tega veliko ljudi menja delovna mesta znotraj podjetja.

Vse to priča o tem, da je treba nekaj ukreniti, da bi izboljšali stike novih delavcev s starim kolektivom. To pridobivanje stikov lahko pospešimo in poglobimo, če ga dosežemo na ravni »kakega konjička«, daleč od »obratne atmosfere«, torej v prostem času.

Pripombe na statut

Komisija za izdelavo statuta je na eni svojih prvih sej sklenila, da bo kolektivu posredovala predlog tez za statut podjetja po posameznih poglavjih. Tako je komisija dostavila ekonomskim enotam predlog tez za poglavja: oblike samoupravljanja, pristojnosti posameznih samoupravnih organov in organizacija podjetja. Ves ta material je izšel tudi kot priloga »Železarija«. Poleg tega je komisija objavila v »Železariji« še poglavja: delavsko samoupravljanje, referendum, zbori delovnih skupnosti, delavski svet železarne in pa poglavje: delitev čistega dohodka.

Proti koncu leta je razprava o predloženih tezah zažela; 21 EE je razpravljalo bodisi na političnih aktivih ali na sejah samoupravnih organov oziroma zborov, o tezah za statut in od teh 21 je 18 EE komisiji poslalo konkretne pripombe na posamezna vprašanja. Komisija za sedaj ne razpolaga s podatki, da so karkoli o statutu razpravljale naslednje EE: elektropeč, livarna, Javornik IV, hladna valjarna — žičarna, elektrodni oddelek, energetsko gospodarstvo, konstrukcijski biro, gradbeni oddelek, OTK in upravne službe.

Vseh pripomb na posamezne teze oziroma vprašanja je komisija dobila preko 65 in bi le težko v tem sestavku odgovorili na vse te pripombe. Zato bi si ogledali le nekaj karakteristiknih.

Po poglavju delavsko samoupravljanje predlagajo, naj bi se majhne EE združile v eno EE, v EE naj bi imeli samo voljene organe — DS za celo E Ein UO za obračunske enote. Komisija ta predlog, ki je poleg tega osamljen, ni mogla upoštevati, ker bi s tem negirali neposredno upravljanje, kar pa je osnovni koncept našega statuta. Tudi ustava predvideva neposredno upravljanje, to je upravljanje delovne skupnosti kot osnovno obliko upravljanja in so delavski sveti, upravni odbori ali z drugo besedo voljeni organi le možna oblika. Ustava pravi, da delovna skupnost lahko poveri del nalog delavskemu svetu ali upravnemu odboru, ki ga za to izvoli.

Iz istega razloga komisija ni mogla upoštevati predloga, naj bi referendum bil le izjemna oblika, ker je pri tako številčnem kolektivu nemogoče neposredno upravljanje in nam ostane referendum edina možna oblika neposrednega odločanja vse delovne skupnosti železarne, seveda o določenih vprašanjih.

O predlogu, naj bi bil delavski svet železarne kot skupščina in naj bi razpravljale o zadevah, ki se tičejo podjetja, je komisija menila, da ni potrebno upoštevati, ker predložene teze že itak nakazujejo indicije, da se bo delavski svet postopoma razvil v skupščino. Predložene teze po vprašanju pristojnosti posameznih organov samoupravljanja in v tem smislu razvrščanje posameznih organov v linijo in ne v vertikalno ter dalje predlog, da se dohodek ugotavlja in deli na nivoju delovne enote, že sedaj vsebujejo obliko skupščine osrednjega organa, to je tistega organa, ki bo železarno predstavljal navzven — proti družbeni skupnosti in bo njej odgovarjal za svoje delo in za delo delovne skupnosti železarne.

Komisija pa se strinja s predlogom, naj bi tudi v manjših delovnih enotah (manj kot 100 zaposlenih) imeli obračunske enote in zbere obračunskih enot kot osnovno obliko neposrednega upravljanja, dalje s predlogom, naj bi delavski svet dobil več pristojnosti in nalog po vprašanju investicij, pa tudi s predlogom, da imajo tudi v delovnih enotah pri

njihovih delavskih svetih naslednje komisije:

- disciplinsko-poravalno
- komisijo za kadre
- komisijo za HTV
- komisijo za vprašanja osebnih dohodkov in rezervnih skladov in
- komisijo za gospodarjenje, organizacijo dela in plan.

Delo takih komisij, posebno v večjih proizvodnih enotah, bo vsekakor zelo koristno in bo tudi uspešno, vendar le pod pogojem, če bodo naloge teh komisij točno določene in če bo delo komisij dobilo široko podporo pri obratovodstvu. Drugače pa bodo te komisije le na papirju.

Glede predloga, da arbitražni ni potrebna, komisija meni, da o tem še ne bi razpravljali, ker tudi teze o arbitraži še niso predložene. Prav sedaj komisija predeluje to vprašanje skupaj z vprašanjem prisilne uprave v delovnih enotah. Arbitraža, ki je bežno omenjena v predlogu oblik delavskega samoupravljanja, ni mišljena za spore po vprašanih tehničnih ali proizvodnih značajah (zamenjava kvalitet, razlike v teži in podobno), temveč kot arbitražna, ki bi reševala spore med delovnimi enotami po vprašanih, ki so bistvenega značaja za delo in uspeh delovne enote (neizpolnjevanje proizvodnih nalog, nedoseganje osebnih dohodkov, visoki materialni stroški in podobno, povzročeni s slabim delom druge delovne enote).

Komisija se tudi ni strinjala s predlogom, naj bi v delovnih enotah odprli delovna mesta sekretarja delavskega samoupravljanja, ker meni, da vse tehnične posle organa samoupravljanja v delovni enoti brez večjih dodatnih obremenitev lahko prevzamejo obratovodstva (lahko je to osebnika, lahko pa katera koli druga oseba iz tehniškega kadra, ki jo obratovodja določi).

Na splošno komisija ugotavlja, da je razprava po tem delu predloženih tez za naš bodoči statut bila dobra in plodna. Meni pa, da so ekonomske enote premalo razpravljale o novih oblikah dela organov samoupravljanja kot so referendum, nekatere pristojnosti posameznih organov samoupravljanja, formiranje obračunskih enot in zborov obračunskih enot ter podobno. Posebno smatra komisija, da bi bilo dobro razpravljati o prisotnosti in sklepčnosti, če ne bi morda kazalo zahtevati 2/3 večino prisotnosti, da bi seja posameznega organa bila sklepna.

Komisija predlaga ekonomskim enotam, da ponovno pregledajo zlasti pristojnosti posameznih organov in proučijo predvsem tiste, ki jih do sedaj ti organi niso imeli.

Z razpravo na pripombe o pristojnostih in organizaciji podjetja bomo nadaljevali v naslednji številki »Železarija«.

Takole livarji vli vajo jeklene valje iz jekla, ki so ga izdelali v elektropeči

Po stezah partizanske Jelovice

Prireditelj proslave »Po stezah partizanske Jelovice« je skupščina okraja Ljubljana na podlagi odloka OLO Kranj z dne 15. novembra 1960, ki je po ukinitvi samostojnega poslovanja OLO Kranj ostal v veljavi. Za to skupščino okraja Ljubljana prevzema nasledstveno obveznost prireditelja te proslave.

Za izvedbo proslave je imenovan pripravljalni odbor s sedežem pri Združenju borcev NOV občine Kranj. Pri organizacijsko-tehnični izvedbi sodelujejo združenja borcev NOV občin Kranj, Škofja Loka, Tržič, Radovljica, Jesenice, Kamnik in Domžale, ki kolektivno, v primerem razmerju, prispevajo k stroškom za prireditve.

Bistveni pomen te proslave, ki bo letos 11. in 12. januarja, je v tem, da ohranja spomin na slavno Dražgoško bitko v januarju 1942, ki spada po svojem zgodovinskem pomenu med najpomembnejše boje na področju Jelovice. Ta bitka je bila prvi hud udarec nemškemu okupatorju v teh krajih in je tedaj vplivala na vse večje širjenje upora.

Bistveni del programa proslave prevzemajo športniki in mladinci, ki s tekmovanjem v zimskih športih prispevajo k dejanskemu namenu proslave. Spored letošnih prireditev je naslednji:

- 11. januarja 1964
 - v dopoldanskem času gorenjsko pionirsko smučarsko prvenstvo v Lencovem pri Radovljici.
 - od 17.30 ure naprej nočni slalom v Železnikih
 - 12. januarja ob 8. uri:
 - smučarski tek za mladince posamezno v Železnikih,
 - smučarski tek za člane posamezno v Železnikih,
 - smučarski teki reprezentanc in JLA v Železnikih,
 - patroljni tek mladincev in članov v Železnikih,
 - sankarske tekme v Kropi,
 - sankarske tekme v Selcih.
- Prireditelji tudi letos pričakujejo veliko udeležbo športnikov.

Kegljaški turnir valjarn

Ze leta 1961 so v valjarnah prvič izvedli novoletni kegljaški turnir za prehodni pokal valjarn. V letu 1961 in 1962 ga je osvojila ekipa Javornika II. Tekmujejo v borbenih partijah. Vsaka ekipa ima šest članov. S tremi zaporednimi zmagami dobi ekipa pokal v trajno last. Toda to ekipi Javornika II ni

uspelo. Letos so morali prepustiti prvo mesto tekmovalcem z Javornika I.

Rezultati:

1. Javornik I 417 kegljev,
2. valjarna 2400 399 kegljev,
3. Javornik II 391 kegljev,
4. žična valjarna in 5. jeklovlek.

Ker sindikalni odbor Javornika I omogoča svojim tekmovalcem sistematske treninge, pričakujejo, da bodo uspešni tudi v prihodnje. Obenem pa vabijo vse člane njihovega kolektiva, ki imajo veselje do katerekoli športne zvrsti, zimske ali letne, da sodelujejo pri športnih borbah za čim boljšo končno uvrstitev v medobratnem tekmovanju. S tem bodo doprinesli k skupnemu uspehu in koristili sebi.

ZAHVALA

Za darilo in denarno pomoč ob novoletnih praznikih se sindikalni podružnici Železarne Jesenice iskreno zahvaljujem. Obenem želim srečno in uspehov polno leto 1964.

Jovo Kozamara,
Bolnica TBC
Golnik

Nekaj zanimivih števil ob novem letu

Ni treba posebej poudarjati, da so bile v vseh večjih lokalih, pa tudi v društvih in organizacijah organizirane zabave in da so ljudje pričakali veselo razpoloženi novo leto 1964. Toda vseeno smo se pozanimali pri nekaterih službah, da bi kaj več zvedeli o podatkih za lansko leto in seveda za novoletno noč.

GASILSKA IN RESEVALNA SLUŽBA ŽELEZARNE JESENICE

V preteklem letu je bilo na področju naše občine 19 požarov. Število požarov ni veliko, kajti v prejšnjih letih jih je bilo povprečno po 80. Pri omenjenih 19 požarih je bilo za 4.768.000 dinarjev škode, gasilci pa so s pravočasnim in požrtvovalnim posredovanjem preprečili za 23.987.300 dinarjev škode. 18 požarov je bilo na državnem sektorju in le en požar na privatnem sektorju. Omenimo naj še, da je bilo od 19 požarov 8 požarov v železarni najnevarnejši pa je bil 22. maja 1963, ko so morali gasilci posredovati na RTP postaji. Gasilci so uporabili vsa sredstva za gašenje električnih naprav, da so lahko omejili požar. V nasprotnem primeru bi požar povzročil hude posledice.

REŠILNA POSTAJA JESENICE

V noči od 31.12. na 1.1. 1964 so z rešilnim avtomobilom prepeljali v bolnišnico le enega pacienta s Ceste maršala Tita 80. V minulem letu pa so z rešilnimi avtomobili prepeljali 5.433 pacientov. Všteti so ponesrečenci, porodnice in ostali pacienti.

POSTAJA LJUDSKE MILICE JESENICE

V novoletni noči naši miličniki niso imeli dela. Posredovati so morali le v dveh primerih. Zvedeli smo tudi, da je bilo v minulem letu 107 prometnih nesreč. Štiri nesreče so se končale s smrtnim izidom, 53 nesreč pa s telesnimi poškodbami. Na železnici je bilo lani 14 nesreč, od tega tri s smrtnim izidom in ena s telesno poškodbom.

SPLOŠNA BOLNIŠNICA JESENICE — porodniški oddelek

Na porodniškem oddelku je bilo lani rojenih 1.041 otrok. V noči od 31.12. na 1.1.1964 pa so zabeležili: zadnji otrok v starem letu je bil rojen 31.12.1963 ob 21.25 uri, prvi novorojenček v letu 1964 pa 1.1.1964 ob 5.45 uri zjutraj, rodila ga je Majda Hrovat, žena delavca z Jesenice, Cesta maršala Tita 80.

MATIČNI URAD OBCINSKE SKUPŠČINE JESENICE

Na matičnem uradu smo zvedeli, da je bilo lani rojenih na Jesenicah 1.053 otrok,

poročili pa so 155 parov, medtem ko je umrlo 241 oseb.

HOTEL »POSTA« JESENICE

Upravnik hotela »Pošte« nam je povedal, da je bilo na Silvestrovo in ob novoletnih praznikih zelo veselo. Že v naprej so bili razprodani vsi prostori, kar velja tudi za Dom pod Golico. Na Silvestrovo so iztržili 800.000 din, naslednji dan pa 540.000 din.

HOTEL »KOROTAN« JESENICE

Tudi v Korotanu je bilo dovolj gostov. Računajo, da je silvestrovalo v kavarni in restavraciji 180 gostov, iztržek pa je znašal 500.000 dinarjev. Prodali so več kot sto buteljki vina in ostale pižake.

Obiskal jih je dedek Mraz

V varstveni ustanovi na Koroški Beli so otroci z veliko nestrpnostjo pričakovali novo leto in prihod dedka Mraza. Pravljica slikanica, v kateri so bili Kekec, Rdeča kapica, palček in Pepelka, je pripomogla, da so otroci še z večjim veseljem in radostjo pričakali novo leto in dedka Mraza. Z besedo ne moremo opisati vsega veselja otrok, vendar pa njihove ra-

dostne oči veliko povedo. Otroci so se resnično vživeli v pravljico, med njimi pa je bil tudi dedek Mraz, ki je rajal, se z njimi pogovarjal, jih pohvalil in le malo grajal. To je bil zares velik praznik. Da je bilo novoletno praznovanje v varstveni ustanovi na Koroški Beli tako prijetno, je poskrbela DPD Svoboda s kulturnim pro-

gramom, Stanovanjska skupnost z denarno pomočjo, upravni odbor ustanove pa je tej prireditvi posvetil veliko pozornosti. Največ zaslug pa ima seveda dedek Mraz, ki ga otroci prav gotovo ne bodo pozabili. Tudi v prihodnje se bomo potrudili, da bodo otroci novo leto praznovali tako veselo kot letos.

Bilanca stojnin in okvar za leto 1963

V preteklem letu je bilo kot v letu 1962. Poglejmo razstanje glede izdatkov za stojnine in okvare manj kritično predelnico:

	1962		1963	
	št. vag	din	št. vag	din
Dovoz vagonov	57.569		53.916	
Vag. v stojnini	29.936	128,573.500	9.857	83,663.160 /11 m.
Okvarjeni vag.	5.247	22,489.779	4.714	19,228.825 /11 m.
Stojnina za okvar. vag.		55,408.320		12,539.220 /11 m.
S k u p a j		206,471.599		115,431.205

V letu 1961 smo nabavili 1.057.144 ton ali 60.492 vag. surovin v letu 1962 smo nabavili 1.039.791 ton ali 57.569 vag. surovin v letu 1963 smo nabavili 999.987 ton ali 53.916 vag. surovin

Iz tega sledi, da dovoz kljub povečani proizvodnji sistematsko pada, kar je izredno pozitivno za podjetje. To pomeni, da so se zaloge surovin zmanjšale. Zmanjšanje zalog pa zopet ugodno vpliva na zmanjšanje izdatkov za plačevanja obresti za zaloge.

Na veliko znižanje redne stojnine v letu 1963 vpliva več faktorjev, katere je treba omeniti:

1. Dovoz v letu 1963 je bil manjši za 3.653 voz, kar pomeni manjšo količino za skoraj enomesečni dovoz. Zaradi tega smo dobili mesečno 300 vagonov manj. Gotovo je, da to število močno vpliva na celokupno transportno zmogljivost železarne, predvsem če še upoštevamo močno nihanje.

2. Dobava surovin je bila zelo dinamična. prava in nabavna služba sta tej de-

javnosti v preteklem letu posvetili kar največ pozornosti.

3 V letu 1963 smo z novo pogodbo med Železarno Jesenice in ŽTP Ljubljana, dosegli izredno dobre pogoje glede zadrževanja vagonov. Državna železnica je pristala, preko osnovnih določil, da da železarni kot najmočnejšemu poslovnemu partnerju 10-urni rok zadrževanje vagonov. Ker smo v tem letu imeli za 44.910.340 din stojnine manj, lahko pripisujemo povečanju roka zadrževanja tudi nekaj milijonov dinarjev prihranka na stojninah.

V letu 1962 smo poslovali po pogodbi z ŽTP, v kateri je bil določen v prvem polletju 9-urni, v drugem polletju pa 8-urni rok zadrževanja vagonov. To se pravi, da smo bili v drugem polletju leta 1962 za 2 uri prikrasani na zadrževanju voz poleg močnejšega uv. za.

4. 3. julija 1963 je bila sklenjena posebna pogodba med ŽTP in Železarno Jesenice, na kateri so bili uvedeni maršrutni prevozi rudi na relaciji Ljubija—Jesenice. Maršrutizacija je bila potrebna zaradi tega, ker ŽTP ni bila sposobna opravljati prevozov na star način in po naših potrebah. Ta pogodba, ki predstavlja najpopolnejšo obliko vseh dosedanjih pogodb z ŽTP ima to prednost, da so določene obojestranske enakopravne finančne obveznosti. Od tega časa oddelek za stojnine ni zabeležil nobene stojnine na rudi.

Ekonomska enota plavž je imela v letu 1962 stojnine na rudi 22.943.911 din in koksu 15.158.987 din — skupaj 38 milijonov 102.898 din.

V letu 1963 pa je znašala stojnina na rudi 2.817.951 din in na koksu 5.177.617 din — skupaj 7.995.568 din.

To pomeni, da je bila EE plavž v letu 1963 za 30.107.330 din cenejša proti letu 1962. Ta uspeh lahko pripišemo v glavnem zgoraj omenjenim dejstvom. Ta prihranek že v glavnem pokrije celokupno znižanje stojnin v letu 1963, ki znaša kot je že omenjeno 44.910.340 din.

5. Vsekakor je treba omeniti pozitivne ukrepe, ki jih je sprejel CDS v drugi polovici preteklega leta, kot npr.: premijo za predčasno razložene vagon, ki jih že izplačujemo iz posebnega sklada in poskusna decentralizacija

stojnin na posamezne ekonomske enote, katere si pridržijo 85 % strojninskega prihranka. Zainteresiranost je na splošno mnogo večja kot prej.

6. Kot je opaziti v lestvici je močno znižana stojnina tudi pri okvarjenih vagonih. V letu 1962 smo plačevali pavšalno stojnino, za vsak okvarjen vagon 10.150 din. V letu 1963 plačujemo za vsak okvarjen vagon le 2.660 din. Tudi v tem pogledu je stojnina, ki jo sicer vodimo ločeno, nižja za 380 %.

V avgustu 1963 je ŽTP kot smo že poročali povečala stojninsko pristojbino v povprečju za 100 %. Vendar to povišanje ni povzročilo bistvenega povišanja, zaradi maršrutizacije rude in slabih dovozov. To omenjam zaradi tega, ker imamo prav v tem času močno znižane zaloge, koksa, starega železa, surovega železa in premoga.

Prav zaradi tega bomo morali biti v letu 1964 izredno previdni pri nabavi surovin, predvsem uvoznih, da bo dobava vsklajena in čim bolj enakomerna. To je največji pogoj za znižanje stojnin.

Stojnina v letu 1963 je bila največja pri apnu, mazutu, šamotnih glinah in tračnem železu. Samo pri apnu znaša stojnina 23.997.950 din.

Niko Bernard

ŠPORT IN KULTURA

Dve premieri v gledališču »Tone Čufar«

Pred novoletnimi prazniki je pripravilo jeseniško gledališče »Tone Čufar« kar dve premieri. Prva je bila »Kadar se ženski jezik ne suče«, farsa v dveh slikah hrvaškega pisca Vojmira Ramadana in druga otroška pravljica »Čarobna piščal« Frana Roša, ki jo je priredil B. Gorjan.

»Kadar se ženski jezik ne suče«

Ko sem 28. 12. 1963 zvečer sedel v dvorani našega gledališča in gledal prvo sliko odrskega dela »Kadar se ženski jezik ne suče«, sem se neprijetno presenečen vpraševal, kaj pravzaprav sta hotela doseči tako avtor te igre kakor tudi vodstvo gledališča. Izgledalo je, da je bil osnovni motiv tako enega kakor drugega poceni in z več ali manj znanimi prijemi zabavati nezahtevne gledalce. Vendar stanje v avditoriju, ki je bil po starj navadi tudi sedaj na premieri bolj maloštevilno, ni kazalo, da bi se ves trud, ki sta ga v uprizoritev vložila tako igralski ansambel kakor tudi režiser, izplačal. Pravega odziva na dogajanja na odru in prisrčnega smeha v dvorani je bilo boro malo. Morda je bilo nekoliko napetega pričakovanja, ko je kazalo, da bomo pričali strip tease predstavi, vendar je tudi to srečno minilo.

Zdi se mi, da je bilo res škoda truda in sredstev, vloženih v pripravo te tako imenovane renesančne farse. Danes imamo na razpolago dovolj sodobnih ali pa klasičnih kvalitetnih komedij, da nam ne bi bilo potrebno posegati po odrskem delu, ki ga je sodobni hrvaški pisec Vojmir Ramadan postavil v dobo renesanse in s tem mislil, da je opravičil vso, neobgljenost same zgodbe. Da bi bila mera polna, je pomagal še režiser Bojan Čebulj, ki se je nedvomno dobro zavedal celotne revščine tega dela in ga skušal na vsak na-

čin nekoliko popraviti. Tako se je znašel v situaciji, da je v prvi sliki, ko dejanje nikakor ni hotelo steči, poskušal s pikantnimi, vendar preveč ekstremno in delno nepotrebno postavljenimi vložki rešiti zelo borno dogajanje na odru. Režiserju lahko očitamo, da je s tem zašel nekoliko predaleč, drugače pa je tako z učinkovito sceno, ki jo je bilo za to farsa kar škoda, kakor tudi z režijskimi prijemi, posebno v drugi sliki napravil vse, kar je mogel, da bi napravil uori-zoritev vsaj kolikor toliko znošno.

Igralci Slava Maroševićeva, Režka Torkarjeva, Bojan Čebulj, Oto Gerdej in Franci Pogačnik so se zelo trudili, da bi izrekli iz revnega teksta in samega dogajanja na odru čim več. Vendar jim to iz prej navedenih razlogov ni vedno najbolj uspelo, tako pogostokrat izzvenel v prazno da je tudi ves njihov napor.

Za zaključek lahko rečem, da je bila ta uprizoritev sicer res namenjena samo novoletni zabavi jeseniških obiskovalcev našega hrama boginje Talije, vendar bo potrebno v bodoče le paziti, da pri izbiri odrskih del lažje-ga žanra ne bomo padli tako globoko, kot je to primer pri farski »Kadar se ženski jezik ne suče«.

»Čarobna piščal«

Pred in med novoletnimi prazniki je naše gledališče razveselilo svoje najmlajše obiskovalce s krstno urizoritivno pravljico v treh slikah »Čarobna piščal«. Pravljico je

napisal slovenski pisatelj Fran Roš, priredil pa jo je B. Gorjan. Za tem psevdonomom pa vemo, da se skriva upravnik, režiser, scenograf in igralec jeseniškega gledališča »Tone Čufar« Bojan Čebulj.

»Čarobna piščal« je res pravljica, ki pričara pred mla-de gledalce dobre vile, nerod-ne in strahopetne lovce, hudobnega razbojnika in njegovo ženo, žalostno princeso in princa, pridno hčerko in sina ter še druge osebnosti, ki jih v takšnih delih vedno srečamo. Zgodba je sicer nekoliko prekratka, vendar na koncu pouči mlade gledalce, da dobro zmaga nad slabim, saj so dobri nagrajeni in slabi kaznovani.

Režiser Bojan Čebulj je režijo prilagodil sami fabuli in s tem dosegel, da je dejanje na odru lepo potekalo, čeprav so imeli nekateri igralci tu in tam nekoliko težav. Tudi enostavno, vendar učinkovito sceno je pripravil režiser.

V pravljici je nastopila cela vrsta igralcev starejše in mlajše generacije. Med starejšimi je bila nedvomno najbolj uspešna Tatjana Košir-jeva s kreacijo Curibabe. Poleg nje so nastopili še Bojan Čebulj, Darinka Korošče-va, Slava Maroševićeva, Boris Pačnik in Franci Pogačnik. Med mlajšimi igralci pa so igrali Miha Balanč, Blaž Brce, Rudi Horvat, Vlasta Pavličeva, Saša Rozman, Aleš Soklič, Irena Šoberl, Borut Verovšek, Franci Urbanc in Tomaž Verdikon. Vsekakor je res, da se naša mlada garda gledališ-čnikov iz leta v leto lepše uve-

Svojci padlih se zahvaljujejo

Prijetno presenečenje

V okviru praznovanj 20-letnice ustanovitve nove Jugoslavije je Stanovanjska skupnost Hrušica povabila svoje padlih borcev na družabni večer, ki je bil v nedeljo 29. 12. 1963. Skrbne priprave za izvedbo je vodil tov. Berti Brun.

Prijetno presenečeni so vstopali povabljeni v slavnostno okrašeno dvorano novega doma DPD Svoboda na Hrušici. Že ob vhodu so jim za dobrodošlico nazdravili zastopniki krajevnega odbora ZB Hrušica in Stanovanjske skupnosti ter jih povabili k okusno pripravljenim mizam.

Vse navzoče je v svojem govoru toplo pozdravil tov. Berti Brun. Za razpoloženje so poskrbeli pevci DPD Svobode s solistko Rino Brunovo, ki so zapeli izbrane pesmi, medtem ko je godba zaigrala nekaj veselih in poskočnih.

Ob koncu so povabljeni prejeli še lične zavoje s sladko vsebino kot simbolično obdaritev dedka Mraza s pristrčno željo za srečno novo leto 1964.

Vsi, ki so bili deležni te pozornosti, se bodo tega večera še dolgo spominjali in se tem potom organizatorjem najlepše zahvaljujejo.

Helena J.

Rezultati klubskega prvenstva ŠD Jesenice

I. kolo: Zupan : Pongrac 1:0, Petrič : Korošec 0:1, Krničar : Pristov 1:0, Pavlin : Jan : Korošec odloženo, Simčič 0:1, Jan : Zorko 0:5:0,5, Štrumbl : Kočev var 0:5:0,5.

II. kolo: Pongrac : Kočev var 0:1, Zorko : Štrumbl 0:5:0,5, Simčič : Jan odloženo.

V. kolo: Krničar : Petrič 0:5:0,5, Pavlin : Zupan 0:1, Jan : Korošec odloženo, Štrumbl : Krajnik 0:1, Kočev var : Pristov 1:0, Zorko : Simčič 0:5:0,5.

VI. kolo: Pongrac : Simčič 1:0, Pristov : Zorko 0:1, Krajnik : Kočev var prekinjeno, Korošec : Štrumbl 0:1, Zupan : Jan odloženo, Petrič : Pavlin 1:0.

VII. kolo: Krničar : Pongrac 1:0, Jan : Petrič 1:0, Štrumbl : Zupan 1:0, Kočev var : Korošec 1:0, Zorko : Krajnik 1:0, Simčič : Pristov odloženo.

Stanje po VII. kolu: Kočev var 5 (1+), Zorko 5 (+), Krničar 4 (1), Štrumbl 4 (1+), Krajnik 3,5 (1), Zupan 3 (1), Petrič 2,5, Jan 2 (3+), Simčič 1,5 (3+), Korošec 1 (3), Pavlin 1 (1), Pongrac 1, Pristov 0,5 (1+). Številke v oklepaju pomenijo prekinjene partije, + pa, da igralec še ni bil prost. Zaradi nerazločnosti je turnirsko vodstvo črtalo Balanč iz nadaljnje-ga tekmovanja. Tudi nekateri mladinci neupravičeno zamujajo na partije, kar ni primeren odnos do ostalih so-igralcev in zaslužio grajo. Za take primere bo v bodoče treba zaostriiti mere in resne tekmovalce primerno kaznovati.

ŠAH

no, Pristov : Pavlin 0:1, Krajnik : Krničar 0:5:0,5, Zupan : Petrič 1:0.

III. kolo: Petrič : Pongrac 1:0, Krničar : Korošec odloženo, Pavlin : Krajnik 0:1, Jan : Pristov 0:5:0,5, Štrumbl : Simčič odloženo, Kočev var : Zorko 0:5:0,5.

IV. kolo: Pongrac : Zorko 0:1, Simčič : Kočev var 0:1, Pristov : Štrumbl 0:1, Krajnik : Jan 1:0, Korošec : Pavlin odloženo, Zupan : Krničar 0:1.

ljavlja in kar je še bolj razveseljivo, precej številna je!

Odrska pravljica »Čarobna piščal« je brez dvoma svoj osnovni namen dosegla: v času novoletnih praznikov je razveseljevala naš mladi in najmlajši rod! inž. Karba

SVARUN

LETO 1958

MI IN ONI

Po zmagi tujega turista nad domačim se začne precej očitna diskriminacija med različnimi kategorijami tujcev. Poleg angleških se pojavijo prvi nemški napisi in na našem trgu začneja prevladovati nemški turist. To je čas, ko se uče nemško obmejni uslužbenci in cariniki.

V Bakarcu je nekdo napisal z okorno roko na slabo obdelano deščico minijski napis »Gasthaus.« Samo to in nič več. Mimo se vozi vse polno Slovencev, Hrvatov, Nemcev, Francozov, Angležev in drugih. Za vse je tu samo »Gasthaus«, Danci, Nizozemci in Švedi se začo-

njajo upravičeno spraševati, zakaj vendar v Jugoslaviji Nemce tako protežiramo.

Opravičilo se hitro najde. Nemcev je pač največ. Zato ravnamo tako.

In takrat naš neverni Tomaž zaman dokazuje: vsak zakon večine, ki ne upošteva interesov in čustev manjšine, je diskriminacijski. Ta tembolj. In še se vprašuje: kje je naš nacionalni ponos, naš socialistični patriotizem, kje je naša še nepozabljena polpreteklost? Vse to je mimo. Zdaj gre samo še za devize (beri: za napitnino in skrhane pojme!).

V ritem kranjskem lokalu sedi devet ljudi. Šest tujcev in štirje

vsakdanji. Štirje Nemci in dva Šveda. Vsi so pasanti in jim lokal ne pomeni več kot bencinska črpalka. Tu so enkrat v življenju. Oni štirje vsakdanji so drugačne baže. Pridejo poredko, a nekajkrat v letu za nesljivo. Če ne večkrat, prestopijo prag jeseni, ko nakupujejo v Kranju za zimo obleko in obutev, pa pomladi, ko pripeljejo naprodaj mlade pujske in morda še kdaj med letom. Očanev in dve kmečki ženi. Razen njih sedi pri eni izmed miz naš znanec s svetovnega padalskega prvenstva.

Tisto dopoldne je stregla točajka tujim pasantom z veliko pozornostjo, domačih gostov pa si ni ogledala. Težko jim je bilo ustreči, ker so imeli tako pestre želje. Kozarec

Mednarodno srečanje smučarjev-tekačev v Mojstrani

Prijazna gorenjska vasica Mojstrana je bila vnovič gostitelj najvztrajnejših smučarjev — tekačev. V soboto in nedeljo so se pomerili Avstrijci, Bolgari, Italijani, Vzhodni Nemci in Jugoslovani na prenovljeni in zelo skrbno pripravljene 15 km dolgi progi v Mojstrani. V soboto je bilo največje zanimanje za nastop članov na 15 km. Za jugoslovanske tekmovalce je bil ta nastop hkrati tudi izbirna tekma za bližnje olimpijske igre v Innsbrucku.

Proga, ki je potekala iz Mojstrane v dolino Radovne in nazaj je povzročala vsem tekmovalcem veliko preglavic. V prvem delu je bila proga zelo strma, saj se je med tretjim in petim kilometrom vzpela za 210 m višinske razlike. Z najboljšim časom in skoraj minuto prednosti je bil na 5 km najboljši avstrijski tekmovalec Andrej Janc, po rodu Slovenec iz Zirovnice. Takoj za njim je bil njegov rojak Kogler, nato Bolgar Mitkov, na četrtem mestu pa Pavčič. Naš tekmovalec Kobentar je v tem delu proge nekoliko zaostal, kar pa je nadoknadil v ravninskem delu, saj je imel dovolj moči in je puščal za seboj vse jugoslovanske olimpijce ter si »pritekel« 9. mesto kot najboljši Jugoslovani.

Mlajši mladinci so se pomerili na krajši, 5 km dolgi progi. Presenetil je mladi Dretnik iz Raven na Koroškem. Jeseničan Pintar se je uvrstil na 4. mesto pred klubskim tovarišem Vidicem.

Med starejšimi mladinci je zmagal Krančan iz Raven. Jeseničan Vavpotič in Ulčar sta bila na zadnjem oz. predzadnjem mestu.

ZAHVALA

Ob težki izgubi močnega nepozabnega moža in očeta

ANTONA KRMELJA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mu nudili pomoč zlasti dr. Sajevecu.

Posebno se zahvaljujem godbi za ganljive žalostinke in poslovilne besede ob odprtem grobu in vsem darovalcem vencev in cvetja.

Zalutloča žena Tončka, hčerka Minke in sinova Slavko in Bertj z družinami

REZULTATI SOBOTNIH TEKEM

Člani — 15 km: (56 tekmovalcev) 1. Janc (A) 50.24, 2. Otčuhci (B) 51.43, 3. Reiger (A) 52.19... 9. Kobentar (Jesenice) 53.15, 10. Pavčič (Enotnost) 53.25, 11. Seljak (Triglav) 53.31, 14. Bavče (JLA) 54.04 itd.

Članice — 10 km: Ludwig (A) 40.42, Grilc (Lovrenc na Pohorju) 47.1, Blažević (Mrkopolje) 53.15.

Starejši mladinci — 10 km: Krančan (Fužinar) 35.47, Krpač (Fužinar) 35.49, Winkler (NDR) 36.25.

Mlajši mladinci — 5 km: 1. Dretnik (Fužinar) 19.08, 2. Scherion (Italija) 19.37, 3. Dornik (Gorje) 20.08.

Mladinke — 5 km: 1. Pliberšek (Lovrenc) 22.51, 2. Mlatej (Fužinar) 23.43, 3. Pšenica (Mojstrana) 23.49.

V nedeljo je bilo tekmovalništvo štafet za člane, članice in mladince. Na startu se je javilo 12 članskih štafet. Favoriti so bili vsekakor Avstrijci. Takoj s startne črte je »potegnil« Kobentar in vodil do prve strmine. Tam sta ga prehitela Avstrijec in Bolgar, potem so se tekmovalci izgubili izpred oči. Pri prvi predaji je vodila Avstrija I pred Bolgarijo in Avstrijo II. Četrti je pritekel naš Kobentar. Imel je smolo, ker je med tekmo trikrat padel in tudi nekoliko zamazal. Težko smo pričakovali drugo predajo. Ali bo uspelo Jugoslaviji I zavzeti boljše mesto. Bili smo presenečeni, saj je drugi tekač za Jugoslavijo I Cveto Pavčič predal palico peti. Prehitel ga je član Jugoslavije II Gašper Kordež iz Kranja, ki je dosegel najboljši čas med vsemi Jugoslovani. Zadnji je tekkel za Jugoslavijo I Seljak in se zelo dobro držal ter prehitel tekmovalca štafete Jugoslavije II in tako »pritekel« 4.

mesto najboljši jugoslovanski trojki. Pri članicah sta nastopili dve štafeti, iz Mojstrane in z Lovrenca na Pohorju. Zmagala je štafeta iz Mojstrane, za katero so tektele: Pšenica, Cundrič in Rekar. Pri mladincih je startalo 13 ekip. Favoriti so bili Ravenčani, saj so bili v njihovi ekipi Krančan, Krpač in Dretnik.

IZIDI STAFETNIH TEKOV:

Člani (3 × 10 km): 1. Avstrija I 1.37.54; 2. Avstrija II 1.39.03; 3. Bolgarija 1.39.32; 4. Jugoslavija I 1.41.37.

Članice (3 × 5 km): 1. Mojstrana 1.09.27; 2. Lovrenc 1.11.51.

Mladinci (3 × 5 km): 1. Fužinar 53.50; 2. NDR 54.30, 3. Italija 56.40.

Po končanem tekmovalstvu je zvezni kapetan Gregor Klančnik imenoval tudi tekače, ki nas bodo zastopali na olimpiadi v Innsbrucku. Roman Seliak, Janko Kobentar, Mirko Bavče in Cveto Pavčič.

Tako so minulo nedeljo tekmovali v Mojstrani. Podrobnejše poročilo z mednarodnega tekmovalstva tekačev objavljamo v današnji številki.

Zanimiv razgovor o hokeju

V odmoru mednarodne hokejske tekme med češkim prvakom ZKL BRNO in reprezentanco Slovenije v Ljubljani smo poiskali našega zveznega kapetana inž. Tomiča in mu zastavili nekaj vprašanj.

Kaj menite o češkem hokeju?

»To je najboljši hokej na svetu. Svoje igralce začnejo vzgajati že zelo zgodaj, tako da so s šestnajstim letom že popolni hokejisti. Imajo veliko igralcev in klubov ter 66 umetnih drsališč. Letno trenirajo šest do deset mesecev in imajo trikrat letno testiranje.«

Kaj pa jugoslovanska reprezentanca?

»Reprezentanca bo končno sestavljena po testiranju v Zagrebu 5. januarja. Največ bo vsekakor igralcev z Jesenice. Težko mi je zaradi Klinarja in Trebušaka. Ekipa je tehnično slabša kot lani, je pa zato mnogo bolj kolek-

tivna in borbena. Prav tako je tudi disciplina mnogo boljše, kar se kaže v tem, da so vsi kandidati prišli na testiranje.« (Op.ur.: Medtem je bila reprezentanca že sestavljena.)

Ali sta Klinar in Trebušak zaslužila tako kazen?

»Oba zaslužita kazen, čeprav so vsi napravili prekrške. Osebnost sem predlagal oba za kaznovanje, s čemer se je strinjalo vodstvo Jesenice in oba igralca.«

Ali je vodstvo reprezentance naredilo na švedskem vse, da bi se preprečili taki spori?

»Vodstvo reprezentance ni naredilo vsega. Osebnost sem

tudi sam pogrešil, ker sem hotel vsem v vsem ugoditi. Letos sem se odločil, da bom tudi na te stvari bolj pazil.«

Ali bi bila lahko reprezentanca močnejša?

»Vsekakor bi bila izbrana ekipa s Trebušakom in Klinarjem močnejša. Njuna kazen velja samo za to sezono. Prihodnjo sezono bosta lahko spet konkurirala za vstop v reprezentanco.«

Ali so za reprezentanco odobrena potrebna sredstva in potrebni dopusti?

»Problem je samo železarja Jesenice, ker so igralcem dali samo 50 dni dopusta, katerega so po večini že izkoristili. Vendar bo to Zveza še uredila, za izgubljene dneve pa bodo dobili dnevnice oziroma štipendije.«

punča, čaj in napolitanke, palačinke s čokolado in še marsikaj bi radi. A na žalost vsega tega ni bilo moč dobiti. Natakariji je bilo očitno nerodno in obravnavala se je kar moč vljudno. Ko so gostje spoznali, da ne bodo mogli zadovoljiti svojih želja, je stekla postrežba po bolj običajnih tirih. Hrenovka, malo mešana, turška... Končalo se je s tremi šilci slivovke.

Skoraj desetkrat je natakarica prišla in spet odšla. In potem so plačali in odšli tudi trije Nemci. Na vrsti sta bila dva Šveda.

Čakala sta petindvajset minut. Toliko časa je trajala absolutna prevlada Nemcev. Potem sta v svojem jeziku prosila nekaj, kar ni

nihče razumel. Poskusila sta v angleščini, pa sta prav tako slabo odrezala. Nazadnje sta se v nemščini sporazumela za mala jetrca in malo pivo.

Šveda nista imela drugih želja. Zato se je natakarica lahko kmalu posvetila ostalim gostom. Ti so sedeli zdaj že pol ure.

Naš znanec s padalskega prvenstva je preobračal po mizi neke papirje in si nekaj izpisoval. Zato je najbrž vprašala najprej njega, kaj počne v lokalu.

»Ste že naročili?« ga je ogovorila.

Gost je preslišal ironijo in mirno odvrnil:

»Še ne.«

»Kaj pa želite prosim?« je zavila oči.

Tedaj je gost odrinil svoje papirje, jo strmo pogledal in ji odločno sporočil svoje želje:

»Pritožno knjigo in direktorja!«

Natakarica je potrebovala samo hip, da se je znašla. Hitro mu je postregla:

»Direktor je službeno odsoten, pritožno knjigo bomo pa najbrž težko našli. Zdi se mi, da že nekaj let ni več v rabi.«

»A tako?« je dejal gost.

Natakarica je skušala zadevo končati lepo. Zato je nekajkrat zamajala v malce mračen gostilniški prostor in vprašala:

»No, mislila sem, če vam lahko kaj postrežem. Morda boste kaj jedli ali pili? Saj ste najbrž s tem namenom prišli.«

»Danes sem že postrežen,« je gost zaključil razgovor. »Hvala lepa.«

Ni bilo moč natanko dognati, ali so bili kmečki očanec in obe ženi deležni natakaričine pozornosti takoj po tem incidentu ali ne. Prišli so pojest svojo tradicionalno govejo juho in popit polič vina. Pa je že tako, da ima slučajni pasant, ki mu gostilna ne pomeni več kot bencinska črpalka, prednost pred našim človekom, ki se je izgiral na domači zemlji. Njegove delovne roke so sprejete drugače kot roke prinašalcev denarja.

Martin si je vzel malo, Drago pa je zmeraj nastrgal kopta to skledo. Tudi tega se je naučil pri Gorjanu. Saj je prišla kepa mrzle mešte vedno prav. Dal jo je prestradanemu kurirju, ki je prišel vedno ob takem času, da ni bilo kaj za pod zob, poslal jo je stražarjem ali pa je poklical o mraku Mitjo, ki so se mu neprestano svetile oči in se je zdelo, da ni bil nikoli sit.

Kadar je v kotlu kaj malega ostalo, so pogledali, kdo je najhitreje izpraznil svojo skledo in kdo najvztrajneje pogleduje med vrata. Kljub temu, da so skrbno prikrivali slo po jedi in niso nikoli načenjali pogovorov, kako dobro so nekoč, kdo ve kdaj, kuhale njihove žene in matere, sta Martin in Drago hitro odkrila tistega, ki je bil v stanju najhitreje in najskrbneje poglodati in pomiti kotel.

Jed je bila obred. Zato so bili ves čas čisto tihi. K obredu je spadalo tudi pomivanje kotla, topljenje snega, lupljenje krompirja in drv ter netenje novega ognja. Nikdar niso odredjali tistih, ki morajo opraviti vse to, vendar se je Drago lahko zanesel, da bo vse nared in da gre po jedi lahko malo gor v seno.

Svoje skleda so pomivali tako, da so odtrgali za svisl šop smrečja in jih obrisali. Potem so jih skrbno položili v nahrbtnike in si dali opraviti v vsakdanjimi stvarmi. Mežikali so v sonce, ki se je v tem času bližalo zenitu, pričakovali kurirja in novic, se shajali k političnim uram ali se pridruženo pomenkovali o svobodi.

Drago je imel vedno polne nosnice vonja po zažgani zabeli. Sit je bil sopar, čeklajoče moke in zato se je to dopoldne jedi komajda dotaknil. Skledo z mešto je postavil pod ognjišče in šel ven. Bleščeča svetloba ga je prvi hip oslepila. Zato je večkrat mežiknil in si pomel oči. Vse bolj široko je odpiral zenice in jih silil, da se privadijo slepečemu lesketu, ki je bil razsejan po rovtu. Ko je spregledal, je stopil okrog svisl in počenil k Martinu, ki je po vsaki jedi ždel nekaj časa naslonjen za zamrznjeno korito pod kapom.

»Dva dni bi rad šel stran,« mu je rekel.

Martin se je zdramil iz misli.

»Počakaj do spomladi, saj veš, kako nevarno je v tem času!«

»Saj ne grem domov.«

Šele zdaj se je Martin čisto odtrgal od svojih razmišljanj.

»Si si postavil javko? Bo šla žena za nekaj časa v ilegalo?«

»Saj ni to. Ti veš, Martin, kako rad imam svoja otroka in kako težko sem brez žene. Zato si ne moreš misliti, da bi mogel siliti kam drugam kot k njim. A bolj kot k svojim me vleče gor, v robe Podrte gore.«

»In kaj kaniš tam početi. Boš šel še enkrat po policah? Ne verjameš, da je mogoče priti na pol živ iz tistega pekla?«

»Nič takega. Vidim, da me ne razumeš, Martin.«

»Pa kaj vendar, če ni nič tega? Zdi se mi, da ni tam kaj iskati?«

Martin je dvignil svoj pogled. Skušal je dognati, kaj bi moglo gnati Draga v peči. Tovariš mu je razmišljanje kar moč olajšal.

Dejal je: »Je iskati, Martin. H Gorjanu bi rad šel.« Ta stavek je že dober teden ždel v njegovi zavesti. A zdaj, ko ga je izrekel, ga je stisnilo v prsih. Ustnice ga skoraj niso ubogale in besede je komaj izmomišljal.

Martin ni skrival svojega presenečenja. Na Gorjana je mislil tako pogosto kot Drago. Pred dnevi je komaj odgnal misel, da bi šel spet gcr. V trenutku je preletel vse Dragovo početje. Sprevidel je, da je njegova težnja po posne-manju zmrzlega tovariša samo zunanji odraz neprestanega mozganja po tistem, kar je tlelo med njimi in ni bilo izrečeno.

Bolj zase, ko za tovariša je začel glasno misliti:

»Nihče izmed nas ne ve, kako se je Zrnovec srečal s smrtjo. Nobeden ni pred njim kriv in kljub temu, da mu vsi skupaj nismo bili v stanju pomagati, se bo njegov konec mešal v naše misli, dokler bomo živi. Če bi bili tedaj lahko presodili položaj in če bi mogli zložiti ostanke svojih moči v eno moč, potem bi ga nemara spravili čez. Ne, tudi potem bi ga ne mogli rešiti. Takrat so se naše noge premikale samogibno. Nišmo mi reševali svojih življenj, pač pa so se naša življenja reševala sama, neodvisno od volje, idej in želja. Pa vseeno nekaj ni bilo prav. Kako preprosto bi bilo vse skupaj, če bi bili vsi zmrznili. Ali nas bo mora, da je greh biti živ, preganjala dokler še mi ne zmrznemo?«

Rezervni sklad EE upravnih služb

Upravni odbor EE upravnih služb je na seji dne 25. 12. 1963 med drugim obravnaval tudi vprašanje rezervnega sklada te enote. Pri tem so bili člani odbora mnenja, da je o tem mnogo nejasnosti med članstvom enote in da se med njimi širijo govorice o dokaj veliki vsoti, ki jo imamo v rezervnem skladu in da nekdo zavira izplačilo tega zneska. Potrebno je torej to zadevo pojasniti:

Po določilih 5. člena Pravilnika o formiranju in delitvi osebnega dohodka je osebni dohodek, ki ga ekonomska enota doseže po lastnih merilih njena last. Ekonomska enota ga lahko v celoti razdeli med člane, ali pa določen del odvede v rezervni sklad, iz katerega črpa sredstva v obdobjih, ko enota zaradi različnih vzrokov dosega slabše rezultate. Ta način odvajanja osebnega dohodka v rezervni sklad temelji na prostovoljni osnovi članov ekonomske enote in je nekakšno merilo, kako zna ekonomska enota gospodariti z doseženim osebnim dohodkom.

brutto OD 1 — 11 1963	=	482.979.184 din
plačane ure 1 — 11 1963	=	1.384.077 din
netto din/h 1 — 11 1963	=	203,55 din
netto din/h leto 1962	=	182,68 din
203,55 : 182,68	=	111,4
% prekoračenja nad 110	=	1,4 %
netto din/h 1962 × 1,4	=	2,557 din

V 11 mesecih leta 1963 je bil torej doseženi osebni dohodek za 2,557 din netto na uro višji kot netto osebni dohodek na uro v letu 1962, povečan za 10 odstotkov. Če pomnožimo število plačanih ur 11 mesecev leta 1963 z 2,557 din, dobimo netto obvezno rezervo v znesku 3.539.085 din ali brutto obvezno rezervo

$$3.539.085 \times 100 / 63 = 5.617.593 \text{ din.}$$

Kadar pa doseženi osebni dohodek prekorači za več kakor 10 odstotkov nivo osebnega dohodka prejšnjega leta, se mora razlika skladno z določili Pravilnika o delitvi čistega dohodka in sklepom CDS obvezno odvesti v rezervni sklad.

Rezultati doseženega osebnega dohodka v naši ekonomski enoti za prvih 11 mesecev leta 1963 kažejo povečanje proti letu 1962 za več kot 10 odstotkov, torej smo obvezni razliko odvesti v rezervni sklad. Obvezna rezerva pa se izračuna na naslednji način:

Ker po sklepu CDS ekonomske enote za prve štiri mesece leta 1963 niso obvezne odvajati v rez. sklad, zato se znesek 5.617.593 sorazmerno zmanjša in znaša 3.574.536 din. V rezervni sklad smo v letu 1963 odvedli 6.267.745 din. Razlika med skladom in obvezno rezervo je 2.693.209 din. S to razliko pa moramo kriti še preveč izplačano oskrbnino za bolovanje do 30 dni v

znesku 1.588.039 din, tako da imamo v rezervnem skladu še 1.105.170 din prostih sredstev, ki jih smemo izplačati kot osebni dohodek.

Obvezna rezerva se dokončno obračunava ob zaključku leta in se ne more izplačati kot osebni dohodek za preteklo leto, niti prenesti kot to. Iz sredstev te obvezne rezerve pa imajo ekonomske enote možnost formirati ne obvezne sklade, s katerimi namensko določajo posamezne zneske, npr.: prispevek članom enote za pridobitev stanovanja, za nagrade racionalizatorjem in novatorjem, za izboljšanje stanja higien-ske tehničnega varstva v enoti itd.

Smatram, da je s tem prikazom pojasnjen izračun ir stanje sredstev rezervnega sklada ekonomske enote upravnih služb, obenem pa naj bo to pojasnilo tudi v informaciji ostalim ekonomskim notam.

ZAHVALA

Podpisani Jože Lasnik se iskreno zahvaljujem sindikalnemu odboru obrata Javornik I za darilo ob novem letu, kolektivu obrata pa želim mnogo delovnih uspehov
Jože Lasnik,
Javornik I
lahka proga

Čestitali so nam

Tov. urednik!
Vsem svojim nekdanjim sodelavcem in vsem kolektivom železarne želim v novem letu 1964 veliko delovnih zmag in uspehov.

Ladislav Mrak,
V. P. 9845/5,
Beograd

Tov. urednik!
V novem letu želim Vam in vsemu kolektivu mnogo uspehov pri delu ter vas lepo pozdravljam.

Vinko Jordan.
V. P. 4861/4,
Prizren

Tov. urednik!
Vsem delavcem, znan-cem in prijateljem v železarni Jesenice, posebno pa v martinarni, želim srečno novo leto in da bi čim bolj izpolnjevali naloge ter dosegli pri delu velike uspele.

Matevž Mlinar,
V. P. 3450/18,
Reka

Tov. urednik!
Nekdanjim sodelavcem v obratu transport se iskreno zahvaljujem za poslane pozdrave, obenem pa želim vsem res srečno in uspehov polno novo leto.

Rudi Lah,
V. P. 5286/6 c,
Titograd

Uspel koncertni večer

Pretekli ponedeljek sta gostovala na Jesenicah v dvorani gledališča »Tone Čufar« sopranistka VANDA GERLO-

VIČ in baritonist SAMO SMERKOLJ, znana operna solista iz Ljubljane.

Ob klavirski spremljavi Huberta Berganta sta v prvem delu koncerta pela samospeve Caccinija, Schumanna, Grečaninova, Rahmaninova, Lipovška, Lajovca in Škerjanca. V drugem delu pa smo slišali znane arije iz oper Čaikovskega, Mascagnija, Verdija in Puccinija. Oba prominentna vokalna solista sta odpela posamezne točke svojega sporeda tako, da ni-sta razočarala sicer maloštevilno občinstvo.

Pravo presenečenje večera pa je bil pianist Bergant, ki je poleg spremljave imenitno in tehnično dovršeno odigral kot solist tri Chopinove klavirske skladbe. Posebno je ugajala slavna Poloneza v As duru, ki jo je podal v velikem stilu in je poslušal-ce naravnost prevzela.

Zahvaljujemo se tov. Danici Šetinc in Francki Udir ter učencem 7. b razreda osnovne šole Koroška Bela za pomoč ter spremstvo na zadnji poti. Iskrena hvala godbi DPD Svobode Javornik za žalostinke, Jožetu Zidarju za trud ter lastnikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo.

Koncert je bil lepo doživetje in navzoče občinstvo je navdušeno dalo priznanje vsem trem izvajalcem.

Zaljujoča žena z otroki

Kaj bomo gledali v kinu?

Jeseniški športni javnosti

KINO »RADIO«

11. in 12. januarja ameriški film PSYCHO, ob 17. in 19. uri, v nedeljo tudi ob 15. uri.
13. januarja francoski CS barvni film ŽENA IN NJENA IGRACKA, ob 17. in 19. uri.
14. in 15. januarja norveški film MLADI GRESNIKI, ob 17. in 19. uri.
16. in 17. januarja jugoslovanski film DVE NOCI V ENEM DNEVU, ob 17. in 19. uri.
18. januarja francoski film ŽIVETI SVOJE ŽIVLJENJE, ob 17. in 19. uri.

KINO »PLAVZ«

11. in 12. januarja norveški film MLADI GRESNIKI, ob 18. in 20. uri, v nedeljo tudi ob 16. uri.
13. in 14. januarja ameriški film PSYCHO, ob 18. in 20. uri.
16. in 17. januarja ameriški barvni film POLNOČNA ČIPKA, ob 18. in 20. uri.
18. januarja italijanski barvni CS film VSAKO NOČ NOVO LETO, ob 18. in 20. uri.

KINO ŽIROVNICA

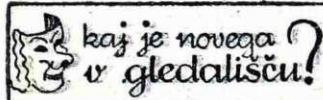
11. januarja amer. barvni VV film TARZANOVA NAVEČJA PUSTOLOVSČINA.
12. januarja italijanski film LEPI ANTONIO.
15. januarja ameriški film PSYCHO.
18. januarja ameriški barvni film POLNOČNA ČIPKA.

KINO DOVJE

11. januarja italijanski film LEPI ANTONIO.
12. januarja amer. barvni VV film TARZANOVA NAVEČJA PUSTOLOVSČINA.
16. januarja ameriški film PSYCHO.
18. januarja italijanski film LEPI ANTONIO.

KINO KOROSKA BELA

11. januarja japonski barvni CS film LJUDJE S PLANETA SKRIVNOSTI.
12. januarja ameriški barvni CS film JUPITERJEVA LJUBICA.

»TONE CUFAR«

11. januarja — ob 19.30:
V. Rabadan »KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE SUČE«.
12. januarja — ob 19.30:
V. Rabadan »KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE SUČE«.

DEŽURNI ZDRAVNIK

Za čas od 10. januarja od 12. ure do 17. januarja do 12. ure.
Zahodni del Jesenic: dr. Franc Trampuš, Jesenice, Cesta revolucije 9, tel. 245 — interni 874.
Vzhodni del Jesenic: dr. Milan Čeh, Jesenice, Cesta maršala Tita 88, tel. 245 — interni 728.

13. januarja norveški film MLADI GRESNIKI.
18. januarja jugoslovanski film DVE NOCI V ENEM DNEVU.

KINO KRANJSKA GORA

10. in 11. januarja ameriški barvni CS film JUPITERJEVA LJUBICA.
12. januarja japonski barvni CS film LJUDJE S PLANETA SKRIVNOSTI.
16. januarja norveški film MLADI GRESNIKI.
17. in 18. januarja ameriški film PSYCHO.

HOKEJ

NOV NEUSPEH OLIMPIJE

KRANJSKA GORA : OLIMPIJA

2:2 (0:0, 1:1, 1:1)

V Kranjski gori je bila prvenstvena hokejska tekma med domačim moštvom in Olimpijo iz Ljubljane. Favorita je bilo težko napovedati, saj smo vedeli, da sta moštvi precej izenačeni.

Prva tretjina se je pričela z nervoznim igranjem z obeh strani. Prilika za doseg golov so imeli oboji, niso pa jih znali izkoristiti in tako se je tudi tretjina končala z 0:0.

V drugi tretjini so si igralci podajali ploščico bolj točno. Ko je v 10. minuti dosegel Smolej gol iz gneče in tako povedel domače moštvo v vodstvo, so gostje napeli vse sile, da bi izenačili. Pri tem jim je pomagal tudi pristranski sodnik Krisch. V 12. minuti je kaznoval dva igralca Kranjske gore in tako so gostje imeli premoč na igrišču, kar pa niso znali izkoristiti. Šele v 19. minuti je reprezentant Radin izdaljave prevaril vratarja Kranjske gore. Z rezultatom 1:1 je bila zaključena druga tretjina. Zadnja tretjina se je začela z zelo hitrim tempom, saj točke še niso bile podeljene. V 7. minuti je igralec Liubljane Radin dosegel zadnji gol za goste. Tekma se je bližala koncu in igralci Kranjske gore so postali nervozni. Niso mogli umiriti igre. Šele v zadnjih sekundah igre je branilec domačinov s topovskim strelom s plave črte ukanil vratarja Olimpije Galeta, ki ni mogel obraniti tega strela. Tako se je srečanje končalo neodločeno.

Strelec za goste Radin 2, za domače Smolej in Razinger.

Tekmo sta sodila Krisch in Kozjek pred 300 igralci. Za Olimpijo so igrali: Gale, Albrecht, Radin, Blažič, Domjan, Gruden, Volkar, Boškovič, Prosenc, Aljancič I, Aljancič II, Repina, Čuček in Zavret.

Za Kranjsko goro: Knez, Petrič, Razinger, Zvan, Verovšek, Jug, Beravs, Smolej, Hiti, Zajšek, Oblak, Pipan, Vidmar, Košir, Škerjanc.

Polde Karlin

Naša hokejska reprezentanca, ki bo zastopala našo državo na olimpijskih igrah, je bila dokončno sestavljena 5. januarja na seji osrednje hokejske zveze. Poleg ostalih bodo sodelovali tudi igralci Jesenic: Kristan, Felc, Tišler, Smolej, Valentar, Jan B. in kot rezerva Janez Mlakar.

Jugoslovansko reprezentanco, ki je lani na svetovnem prvenstvu na Švedskem dosegla lep uspeh in lepo mednarodno priznanje, je bilo treba, po mnenju nekaterih pomladiti. Pomladiti predvsem z igralci iz drugih klubov, kar naj bi pripomoglo tudi k nadaljnjemu dvigu jugoslovanskega hokeja. V tem smislu naj bi posebno kvarno vplivalo preveliko število igralcev sedemkratnega državnega prvaka v izbrani vrsti. Tako so iz reprezentance letos izpadli vratar Novak, ki je bil vsa zadnja leta nepogrešljiv in je v kritičnih trenutkih moral reševati kolikor se je pač dalo, branilec Brun, rutinirani in najbolj disciplinirani igralec. Izpadla sta tudi zaradi ne-discipline Trebušak in Klinar. Zanimivo je, da potem, ko je prestopil k Jesenicam, ni več prišel v počev tudi Tone Mlakar ter da je uprava Olimpije, predvsem po prizadevanjih njihovega trenerja in trenerja reprezentance, isto hotela doseči tudi za Iva Jana. Sprašujemo se, ali res pri sestavljanju reprezentance odločajo tudi klubski interesi.

V zadnjem času je bilo o naši reprezentanci precej govora in precej napisanega v dnevnem časopisu. Ker so se vedno bolj začele pojavljati nekatere nepravilnosti, je razumljivo, da so nekateri vodilni funkcionarji Hokejske zveze začeli zahtevati, da bi končali z »neplodno« debato. Posebno je v tem izverel intervju z dr. Gogalom v časopisu Polet. Žal je to zahtevo izrazil ob koncu svojega intervjuja, kajti če bi to ne rekel in da bi se tega držal, potem pač ne bi mogel kaj povedati.

Od kod vsa nesoglasja? Svetovno prvenstvo na Švedskem je klubski športnemu uspehu precej škodilo nekaterim notranjim odnosom. Zastopanje odnosov med igralci in vodstvom se je začelo že na poti na Švedsko, saj ni bilo preoblikovano za kolikor toliko solidno potovanje. Posebno vprašanje je bila vsekakor nezadostna skrb za potrebno prehrano na poti tja in nazaj.

O nepoštovanju in nediscipliniranosti na zadnji skupščini ni tudi sekretar Zveze dr. Gogala. Njegovo poročilo se je nanašalo samo na igralce Jesenic. Strinjamo se, da je kritično lahko ocenil samo Jeseničane, saj so bili v večini oni tisti, ki so zastopali Jugoslavijo, medtem ko so ostali zelo malo igralci ali pa celo nič. Tako je bilo za nekatere potovanja na Švedsko samo prijeten izlet z veliko pitja, celo s tankimi in debelimi. Glavna hrama je bilo veselo na igralnih Jesenic. Zanje je bila zato prejemna

samo graja, nobeden pa ni bil toliko pošten, da bi na omenjeni skupščini v Zagrebu izrekel besedico pohvale za solidno uvrstitev.

Omenjeno poročilo pa ni v prav ničemer zajelo dela vodstva reprezentance. Resnici na ljubo povedano bi prav vodstvo zaslužilo največjo kritiko. Medtem, ko so nekateri samo uradno predstavljali Jugoslavijo na sprejemih in banketih, je zvezni kapetan in trener (jugoslovanska praksa: vse v eni osebi) opravljal kot svojo prvo funkcijo novinarstvo za časopise (v tej funkciji smo ga lahko videli tudi na televizijskih ekranih). Zgodilo se je, da je prišel na tekmo naše ekipe, ko so bili igralci »na ledu, da je v tekmi proti Poljski šele pri rezultatu 5:0 opazil, da v vratih ni vratarja Novaka itd. Ni potrebno govoriti, da so bile vse njegove instrukcije in navodila zbrana v enem samem stavku: »Dečki, igrajte svojo igru!«

Glede na tako situacijo in na velik fizičen in psihičen napor ni čudno, če je že pred koncem prišlo do medsebojnih sporov in očitkov med vodstvom na eni strani in igralci na drugi strani. Da sta bila Klinar in Trebušak od vseh najbolj glasna in odkrita, je pač vzrok v tem, da kar mislita, tudi rečeta. Če je krivda v tem, da je njihova beseda bolj preprosta od drugih, potem pač »zaslužita« kazen. Bolj zanimivo je, da se nekateri funkcionarji Hokejske zveze sedaj izgovarjajo, da je sklep o izreku kazni bil sprejet na že omenjeni skupščini. Resnici na ljubo pa je treba povedati, da takrat ni bilo sprejetega prav nobenega sklepa v tem smislu. Morda je bila neizrečena kazen pač potrebna zaradi interesov posameznikov, pri čemer pa so se hoteli skriti za sklepom skupščine. Šele v zadnjem času smo končno zvedeli, da kazen velja za letošnjo sezono. Kazen je bila torej šele sedaj dokončno izrečena, čeprav proti njej ni bil uveden disciplinski nstoppek, niti nista bila poklicana na zasovor. Disciplinski pravilnik verjetno ne določa možnosti take prakse.

Po besedah zveznega kapetana je disciplina sedaj v reprezentanci izredna, kar se vidi po tem, da so vsi kandidati prišli na testiranje. Žal bo treba na olimpijskih igrah igrati hokej, kjer sposobnosti posameznih reprezentanc ne bodo merili s estetično, pač pa z goli. Posebno vprašanje so bile in so priprave naše reprezentance. Prič se se kandidati zbrali na skupne priprave že v septembru, torej v času, ko je gledel na še izredno toplo

vreme uspelo samo Ljubljani za nekaj dni usposobiti ledeno ploskev. Training je služil samo toliko, da so se nekateri učili drsanja in da je bilo zapravljenih več kot tretjino vseh odobrenih sredstev (od 2 milijonov). Ker so igralci zatem zopet nadabili omenjeni trening brez ljevali s suhimi treningi je učinka. Za tem ni bilo nekaj povprečnih tekem, medtem, ko so iz nerazumljivih vzrokov odpadla nekatera srečanja v zadnjem času (z Romunijo in Poljsko). Poleg tega se je sestav reprezentance vseskozi menjal, mnogo je bilo eksperimentiranja, pojavljala so se nova imena predvsem iz zagrebškega Medveščaka, ki so po besedah zveznega kapetana odlično opravili svoj debut. V resnici pa so se bolj »lovili« na ledeni ploskvi. To so bili tisti igralci, ki so letos okrepili moštvo Medveščaka. Da ni morda sodelovanje v reprezentanci tudi nagrada za njihov prestop. Sestavljanje reprezentance je posebno poglavje. Pri nas smo že tako daleč, da zveznemu trenerju ali kapetanu ni potrebno si na pr. ogledati sposobnosti posameznih igralcev v borbi z renomiranimi tujimi moštvi. Vsaj na Jesenicah nismo videli nikogar od njih. Trener Zdenek Kuna je menda celo izjavil, da na Jesenicah nima kaj videti in da je tak hokej gledal že pred 10 leti. Želo zanimivo! Tako pač ostanejo samo tekme s kvaliteto slabšimi in često preveč ostrimi domačimi nasprotniki. Škoda, da je državno prvenstvo za Jeseničane samo obveznost in da naši igralci vse preveč ležerno jemljejo te tekme.

V zadnjem času se slišijo tudi glasovi, da igralci državnega prvaka nočejo igrati za reprezentanco oz. da igrajo slabše. Pri tem pa naši »strokovnjaki« pozabljajo, da je v kolektivnih športih potrebna tudi vigranost, česar pa naša reprezentanca letos nima. Razen prvega napada, oba naslednja napada sestavljajo igralci iz različnih klubov z različnim konceptom igre. Bojimo se le, da tako govorjenje ni že priprava in iskanje vzroka ter opravičila za morebitni neuspeh na olimpijskih igrah. Morda pa bo v korist jugoslovanskega hokeja prihodnje leto še zmanjšati delu naših igralcev v izbrani vrsti.

Pa še to. Hokejski klub Jesenice je že pred začetkom letošnje sezone poslal pismo Olimpijskemu komiteju z mišljenji o delu z reprezentanco. Po informacijah pa omenjeno pismo ni prišlo do naslovnika v Beograd, pač pa je, po ne vem čigavi zasluzi, zašlo in pristalo v Ljubljani. Toliko v vednost jeseniški javnosti.

L.T.

26. redno zasedanje CDS

(Nadaljevanje s 1. str.)
sko komisije Lojzeta Likoviča, člana CDS, za člana te komisije pa Mirka Dimca.

5. Prevozniško podjetje »LJUBLJANA - TRANSPORT«, ki je po združitvi z Avtoservisom prevzelo prevoze delavcev na delo in z dela, je proti koncu decembra zahtevalo znatno podražitev. Rok za odločitev so postavili 24 ur (25. decembra prispel dopis, že 26. decembra pa so zahtevali odločitev). To pravzaprav ni bila odločitev, temveč zahteva za pristane, ker so v nasprotnem primeru obljubljali, da bodo s 1. januarjem 1964 ustavili prevoze delavcev, torej navaden ultimatum! Za vse avtobusne proge, razen za kranjskogorsko in s Planice pod Golico zahtevajo pavšalno 180 km in ceno 200 din za km, čeprav na nobeni relaciji dnevno toliko kilometrov ne prevozijo.

Predstavniki podjetja »Ljubljana-transport« — centrala, ne pa predstavniki poslovne enote Jesenice, ki dejansko nudi usluge prevozov, niso pristali na noben naš predlog in so trmasto vztrajali pri svojem — pavšalno 180 km po 200 din, drugače bodo 1. januarja 1964 ustavili prevoze. To pomeni za našo železarno podražitev preko 70 odstotkov oziroma znesek nad 50.000.000 dinarjev.

Centralni delavski svet je na zasedanju dne 31. decembra o tem razpravljal in je bilo članom stališče podjetja »LJUBLJANA - TRANSPORT« popolnoma nerazumljivo, tembolj, ker vemo, da je Avtoservisu prav železarna dala začetna osnovna sredstva (5 avtobusov in nekaj kamionov) in nudila brezobrestno, dolgoročno posojilo za naba-

vo avtoparka. Člani delavskega sveta so ugotovili, da je vzrok takšnemu stališču predvsem to, da sta si »LJUBLJANA-TRANSPORT« in »SAP TURIST« razdelila področja in da naše področje spada v interesno področje »LJUBLJANA-TRANSPORTA«. (Ni več nobene konkurence!) Poleg tega ima »LJUBLJANA-TRANSPORT« v notranjem mestnem prevozu izgubo, ki naj jo, vsaj tako izgleda, na zelo enostaven način pokrije Železarna Jesenice.

Po takšni razpravi in ugotovitvi je CDS sklenil, da na podražitev pristane, vendar le za januar s tem, da se s podjetjem sklene pogodba z enomesečnim odpovednim rokom. V tem času naj uprava podjetja prouči možnost cenejših prevozov, če drugače ne gre, pa z nabavo lastnih avtobusov.

Poleg tega je centralni delavski svet zahteval od uprave podjetja, da z nekorektno podražitvijo in s stališčem podjetja »Ljubljana-transport« seznanijo vse merodajne organe od občinske do republiške skupščine.

Obvestilo!

Interesenti, ki bi zamenjali dvosobno ali enosobno stanovanje v novih blokih železarne na Plavžu za popolnoma novo 2-sobno stanovanje na Lipcah, ki je takoj vseljivo, naj se javijo na uredništvu »Železarja«.

ZAHVALA

Sindikalni podružnici Železarne Jesenice se za darilo in denarno pomoč, ki sem jo prejel za novoletne praznike, iskreno zahvaljujem. Obenem želim vsem sreče ter polno uspehov v letu 1964.

Boško Miljanovič,
Bolnica TBC
Golnik

REŠITEV KRIZANK IZ 1. STEVILKE

KRIZANKA ST. 1:

Vod.: 1. struga, 7. trahom, 8. rival, -a-, 9. sneg, 11. žb, 13. Cr, 14. Aare, -a-, 17. kalif, 19. penati, 20. granit.

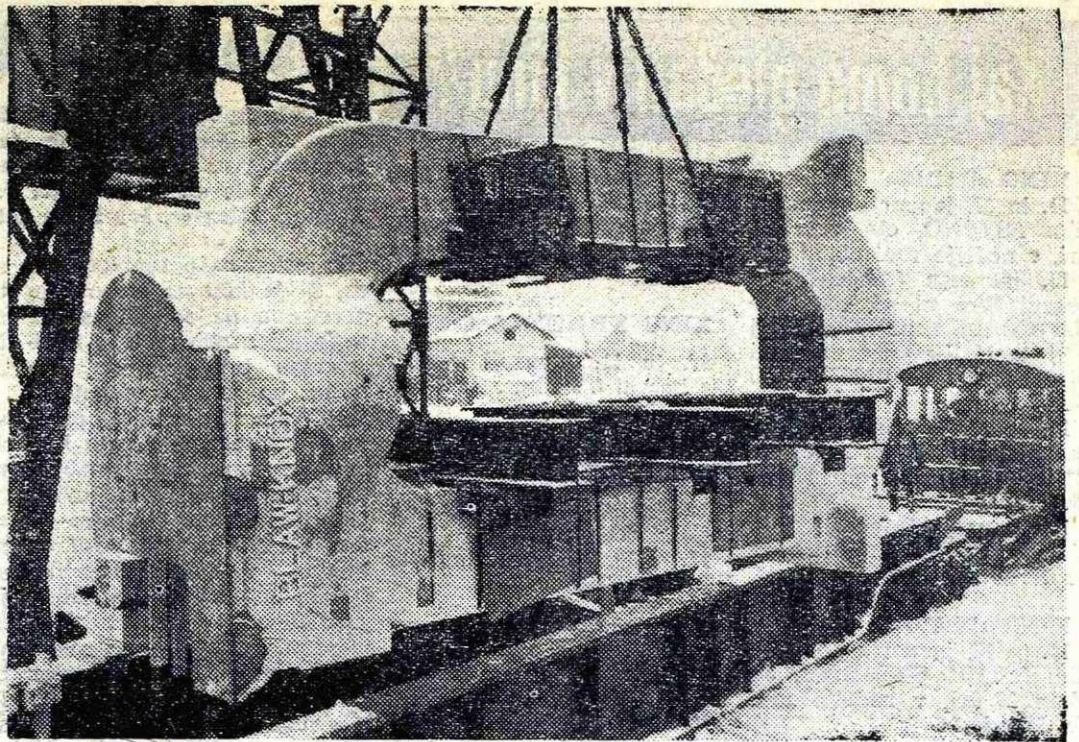
Navp.: 19. P(avel) G(olia).

KRIZANKA ST. 2:

Vod.: 1. Benares, 8. učnost, -m-, 9. pater, 10. ev, 12. oje, 13. Ren, 15. il, 16. Azija, -j-, 19. Nicosia, -21. gradelj.

ŽELEZAR

ŽELEZAR — Glasilo delovnega kolektiva Železarne Jesenice — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Remigij Noč — Fotokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarna Jesenice. Tel. int. 758 in 394 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

Pred kratkim so na Blejski Dobravi vskladiščili dva 90-tonska odlitka, ki sta prispela iz ZDA za steckel valjarno na Belškem polju

Svečano zasedanje CDS

(Nadaljevanje s 1. str.)
lo širok, smo ga izpolnili več kot 75 odstotno, kar je precej več kot prejšnja leta. Poleg tega smo uspeli prodati 11.500 ton materiala z nekurenimi formati, dimenzijami in kvalitetami, poleg že omenjenih 4.000 ton sekunda in terca materiala.

Zelo dober uspeh je železarna dosegla pri izpolnjevanju izvoza, saj smo plan presegli za 2,4 odstotka in smo v letu 1963 izvoz povečali za 35 odstotkov z ozirom na leto 1962. Uspeh naše zunanje trgovine je tudi v tem, da smo uspeli konsolidirati prodajo naših žebeljev v ZDA, da smo se otrsli mrzličnega zaključevanja izvoza pod vsako

ceno in da smo si pridobili več novih solidnih kupcev. Za leto 1964 imamo zatrdno prodano veliko količino naših izdelkov.

Pri nabavi smo imeli težave predvsem z žvepleno kislino in cinkom, z neenakomernim odstotkom železa v rudi in podobno, toda stanje na tržišču, kjer nabavljamo surovino in potrošni material, kaže znake stabilizacije.

Ceprav smo v preteklem letu uspeli preseči realizacijo za 3,6 odstotka in smo tako presegli tudi naš finančni plan, čeprav smo gospodarstva vseeno ne smemo biti v stvo v glavnem normalizirali, rezultati popolnoma zadovoljni. Rezultati, ki smo jih

dosegli, so samo majhen del tistega, kar v naši železarni še lahko prigospodarimo. Kot glavne boleče točke našega gospodarjenja, ki jih bomo morali v letu 1964 odpraviti, navaja glavni direktor:

— rešitev vprašanja stalnih obratnih sredstev in s tem zmanjšanje izdatkov za visoke obresti, ki jih moramo plačati za kratkoročne kredite;

— rešitev vprašanja cen varjenim cevem;

— nadaljnje znižanje proizvodnih stroškov, predvsem porabo nekaterih tipičnih metalurških materialov kot so sintermagnezit, kokile, ponovna opeka in podobno, zlasti pa porabo toplotne energije, ki je v znatnem porastu;

— racionaliziranje proizvodnje z zoževanjem asortimenta, zlasti takih izdelkov, ki imajo za posledico zmanjšano produktivnost posameznih agregatov, zahtevajo pa veliko nekvificiranih delavcev in imajo neugoden ekonomski učinek;

— uvajanje drobne mehanizacije na posameznih delovnih mestih za olajšanje težkega fizičnega dela proizvajalcem, da bi omogočili večje zaposlovanje žena v naši železarni tudi na proizvodnih delovnih mestih.

Na koncu referata je glavni direktor omenil še rekonstrukcijo in za zaključek ugotovil, da bo ravno leto 1964, leto, ko bo največkrat lahko prišlo do medsebojnih težav med proizvodnjo in rekonstrukcijo. V takih primerih bo treba interese ene in druge strani vsklajevati in doprinesiti tudi žrtve, ki pa naj imajo le en cilj: izboljšati produktivnost, kvaliteto in gospodarnost pri vseh naših izdelkih, tako sedanjih kot novih. S tem je glavni direktor zaželel srečno novo leto delavskemu svetu in preko njega vsemu delovnemu kolektivu.

Pred kratkim so na lahkah progah na Javorniku postavili nov žerjav, ki bo delavcem v veliko pomoč pri remontih in reparaturnih delih